ΣΥΓΧΑΙΡΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΑΓΩΝΑ. ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, ΔΙΑΤΗΡΗΣΤΕ ΑΚΑΤΑΛΥΤΗ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΑΣ ΓΙΑΤΙ ΤΟΤΕ ΜΟΝΟ ΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ ΘΑ ΣΤΕΦΘΟΥΝ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ● ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 60 ● ΤΗΛΕΦ. 613.859 234.659 ● ΥΠΕΥΘ. ΥΛΗΣ: Θ. Κ. ΣΑΛΙΜΠΑΣ ΤΗΝΟΥ 5 - ΑΘΗΝΑΙ ● ΥΠΕΥΘ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: ΚΩΝ. ΜΟΥΤΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 7 - ΑΘΗΝΑΙ ● ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1 ● ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 269 (363) ● ΤΡΙΤΗ 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1965. ●

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 11 ΜΗΝΩΝ ΠΑΡΕΛΚΥΣΤΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Η ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ (98 %) ΤΗΣ 24ΩΡΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΜΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΣΚΗΘΕΙΣΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΑ

ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΜΠΑΙΓΜΟ

Ἡ Διοίκηση ἀποδοκιμάζει τὶς μεθόδους ἐκφοβισμοῦ τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ὑπόσχεται ὅτι μέσα στὶς ἀμέσως προσεχεῖς ἡμέρες θὰ τακτοποιήσῃ τὰ 15 θέματα ποὺ περιλαμβάνονται στὴν ἐγκύκλιό της, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τὶς ἀπόψεις τῶν Συλλόγων ● Ἀρχίζουν ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ κ. Διοικητοῦ οἱ συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν τελικὴ διαμόρφωση τοῦ Ὀργανισμοῦ σὲ συντομώτατο χρονικὸ διάστημα. ● Τὸ Προσωπικὸ καλεῖται σὲ ἐπαγρύπνηση γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τυχὸν νέα παρέλκυστικὴ τακτικὴ τῆς Τραπέζης.

Τὴν 22)10)65 πραγματοποιήθηκε ἡ συνάντησις τῶν ἐκπροσώπων καὶ τῶν τεσσάρων Συλλόγων τοῦ Προσωπικοῦ μὲ τὸν κ. Διοικητὴ προκειμένου νὰ συζητηθῆ τὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ὅπως εἶναι γνωστό, καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ἀνακοίνωση τῶν Συλλόγων τῆς 23)10, κανένα σχεδὸν ἀπὸ τὰ θέματα τοῦ Ὀργανισμοῦ δὲν ἐπιλύθηκε καὶ τὸ χειρότερο εἶναι ὅτι ἐπιδιώχθηκε νὰ συσχετισθῆ μ' αὐτὸν τὸ θέμα τῆς ἄρσεως τῶν προσωρινοτήτων τὶς ὁποῖες εἶναι ὑποχρεωμένη ἡ Τράπεζα νὰ ἄρη συμμορφουμένη μὲ δικαστικὲς ἀποφάσεις, τὸν ἰσχύοντα ὀργανισμὸ καὶ τὴν ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως. Ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄρνηση τῆς Διοικήσεως νὰ καθορίση τὸ χρονικὸ διάστημα μέσα στὸ ὁποῖο θὰ μετέτρεπε σὲ πράξεις τὶς δοθεῖσες — ἐλάχιστες — «παραχωρήσεις», μὲ ὁμόφωνη γνώμη καὶ τῶν τεσσάρων Σωματείων, κηρύχτηκε καὶ πραγματοποιήθηκε μὲ συντριπτικὴ ἐπιτυχία, 24ωρη ἀπεργία στὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιά.

Πρέπει ἐδῶ νὸ σταθοῦμε ἰδιαίτερα καὶ νὰ στηλιτεύσουμε γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὶς ἀπαράδεκτες πιέσεις ποὺ ἀσκήθηκαν ἀπὸ τὰ διάφορα ὄργανα τῆς Τραπέζης γιὰ νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς συναδέλφους, καὶ ἰδιαίτερα τοὺς νέους νὰ ἐργασθοῦν. Καταστάσεις συμμετοχῆς ἢ μὴ στὴν ἀπεργία (ἐνυπόγραφες δηλώσεις), ἀπειλὲς ἀπολύσεων, μεταθέσεων, μὴ χορηγήσεως στεγαστικῶν δανείων, ὑποσχέσεις ἀνταλλαγμάτων καὶ ἄλλα πολλὰ μηχανεύτηκαν οἱ γνωστοὶ ἐχθρικοὶ πρὸς τὸ Προσωπικὸ κύκλοι γιὰ νὰ σπάσουν τὴν ἀπεργία μας. Νὰ σημειωθῆ ὅτι ὁ ἴδιος ὁ κ. Διευθυντὴς τοῦ Προσωπικοῦ ΑΡΝΗΘΗΚΕ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΑΝΑΜΙΞΗ ΤΟΥ ΣΕ ΤΕΤΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΕΔΟΚΙΜΑΣΕ κατὰ τὴν συνάντηση ποὺ εἶχαν μαζύ του οἱ Σύλλογοι τὴν 27)10 οἱ ὁποῖοι καὶ διαμαρτυρήθηκαν ἐντονώτατα γιὰ τὴν εἰκόνα ἐπαναφορᾶς στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα μεθόδων ποὺ βασίζονται στὴν ἠθικὴ πτώση μόνο καὶ αὐτὴν ἐξυπηρετοῦν.

Ὅμως, τὸ σύνολο τοῦ Προσωπικοῦ, ἀντέδρασε ὑγιέστατα στὶς πιέσεις αὐτὲς καὶ ἔδωσε μὲ τὴν καθολικὴ συμμετοχή του στὴν ἀπεργία τὴν πρέπουσα ἀπάντηση στοὺς ἐμπνευστὲς τῶν ἀπαραδέκτων αὐτῶν μεθόδων οἱ ὁποῖοι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, θέλουν νὰ πετύχουν τὴν διάσπασή του καὶ τὴν δημιουργία ἀντιμαχομένων κατηγοριῶν Προσωπικοῦ μέσα στὸ Ἵδρυμα.

Ἐν τῷ μεταξύ, στὴν προσπάθεια γιὰ τὴν ἐξεύρεση λύσεως πρὶν ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση τῆς ἀπεργίας μας, τὰ προεδρεῖα τῶν τεσσάρων Συλλόγων ἐκλήθησαν ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸ Ἐργασίας, τὸν ὁποῖο καὶ ἔσπευσαν νὰ ἐπισκεφθοῦν, πλὴν ὅμως ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶχε ἤδη ἀναχωρήσει ἐκτὸς Ἀθηνῶν κι' ἔτσι ἡ συνάντηση δὲν πραγματοποιήθηκε. Ἐπίσης τὴν παραμονὴ τῆς ἀπεργίας, οἱ Σύλλογοι ἐκλήθησαν ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀθανασιάδη - Νόβα, ὁ ὁποῖος καὶ τοὺς ἐδήλωσε ὅτι ἡ Κυβέρνηση θὰ ἐδέχετο νὰ προβῆ σὲ Νομοθετικὴ ρύθμιση τοῦ θέματος τῶν προσωρινοτήτων καὶ ἰδιαίτερα τῆς προσωρινότητος ἀπὸ τὸ 1943 μέχρι τὸ 1953. Οἱ Σύλλογοι εὐχαρίστησαν θερμότατα τὸν κ. Ἀντιπρόεδρο, τοῦ ἐδήλωσαν ὅμως ὅτι ὁ ἀγώνας τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν γίνεται γιὰ τὴν ἄρση τῶν προσωρινοτήτων καὶ μόνο, τὶς ὁποῖες σύμφωνα μὲ ὅσα ἀναφέραμε παραπάνω εἶναι ἤδη ὑποχρεωμένη ἡ Τράπεζα νὰ ἄρη, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς νέου συγχρονισμένου Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας τὸν ὁποῖο ἐξ ἄλλου προσωπικῶς ὁ κ. Διοικητὴς μᾶς εἶχε ὑποσχεθῆ πρὸ πολλοῦ.

Ἔτσι, ἡ ἀνακοίνωση τῆς Διοικήσεως ποὺ κυκλοφόρησε τὴν 29)10, ἀποδεικνύεται χωρὶς περιεχόμενο καὶ οὐσία. Σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ δὲ τὴν ὑπόδειξη συγκεκριμένου σχεδίου ἀπὸ τὸ Σύλλογο γιὰ δίκαιη λύση καὶ μὴ προσβολὴ τῆς ἐπετηρίδος ἀπὸ τὴν ἄρση τῆς προσωρινότητος 43)53 ΤΟΝΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ ΜΕ ΤΙΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟ ΜΑΚΡΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΣΑΦΩΣ ΔΙΑΤΥΠΩΘΕΙ ΤΟΣΟ ΓΡΑΠΤΕΣ ΟΣΟ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΕΣ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ Η ΑΡΧΗ: ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΒΑΣΕΙ ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΩΝ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὴν περασμένη Παρασκευή, 29)10, οἱ ἐκπρόσωποι καὶ τῶν τεσσάρων σωματείων ἐπισκέφθηκαν τὸν κ. Διοικητή, ὕστερα ἀπὸ αἴτησή τους, πρὸς τὸν ὁποῖο καὶ διαμαρτυρήθηκαν γιὰ τὰ γνωστὰ μέτρα καταπιέσεως τοῦ Προσωπικοῦ καὶ στὴ συνέχεια συζήτησαν καὶ τὰ θέματα ποὺ ἀποτέλεσαν τὸ περιεχόμενο τῆς ἀπεργίας.

Ὁ κ. Διοικητὴς ἐδήλωσε ὅτι πιέσεις πρὸς τὸ Προσωπικὸ νὰ μὴν ἀπεργήσει ἀκόμα δὲ περισσότερο, ἀπειλές, ἐφ' ὅσον ἀληθεύουν οἱ καταγγελίες τῶν Συλλόγων, εἶναι τελείως ξένες πρὸς αὐτὸν ὁ ὁποῖος πιστεύει ἀπόλυτα στὴν ἐλεύθερη διάθεση τῶν ὑπαλλήλων ὅπως ἀπεργήσουν ἢ ὄχι, ἐφ' ὅσον προηγουμένως διαφωτισθοῦν πλήρως πάνω στὸ περιεχόμενο τῆς ἀπεργίας. Κατόπιν, ὁ κ. Διοικητὴς ἀναφέρθηκε σὲ καταγγελίες περὶ πιέσεων ἀπὸ μέρους τοῦ Συλλόγου στὸ Προσωπικὸ γιὰ νὰ ἀπεργήση. Τὶς κατηγορίες αὐτὲς ἀπέκρουσαν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Συλλόγων σὰν ἀπόλυτα ἀνακριβεῖς.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ σημειώνουμε καὶ ἄλλο ἕνα στοιχεῖο τοῦ πλέγματος ψεύδους μὲ τὸ ὁποῖο ὡρισμένα ὄργανα τῆς Τραπέζης περιβάλλουν τὴν Διοίκηση σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὶς διαθέσεις καὶ τὶς πράξεις Συλλόγων καὶ Προσωπικοῦ.

Στὴν συνέχεια τῆς συζητήσεως πάνω στὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ Προσωπικό, ὁ κ. Διοικητὴς ἐδήλωσε:

1) Ὅτι θὰ ἐξετάση τὶς προτεινόμενες ἀπὸ τοὺς Συλλόγους βελτιώσεις στὰ «ὑπὸ ἐπίλυσιν» 15 θέματα τοῦ σημειώματος τῆς 23)10.

2) Ὅτι οἱ προσωρινότητες τοῦ προσωπικοῦ τῆς παλαιᾶς Ἐθνικῆς θὰ ρυθμιστοῦν νομοθετικῶς, ἐζήτησε δὲ ὅπως οἱ Σύλλογοι τοῦ ὑποβάλλουν σχέδιο Νόμου.

3) Ὅτι ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα μὲ παρουσία τῶν Συλλογικῶν ἐκπροσώπων θὰ πραγματοποιηθοῦν συνεδριάσεις γιὰ τὴν διατύπωση τῶν ἄρθρων τοῦ Ὀργανισμοῦ, τῶν ὁποίων θὰ προεδρεύη ὁ ἴδιος.

Οἱ Σύλλογοι, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ εἶναι ἕτοιμοι στὶς νέες προτάσεις τῆς Διοικήσεως, ὥστε κάθε νέα περίπτωση καθυστερήσεως θὰ ἔχη ἔντονη τὴ σφραγίδα τῆς παρελκύσεως.

Συνεπῶς ἡ εὐθύνη γιὰ κάθε ἀνάλογης ἐντάσεως ἀντίδραση τῶν Συλλόγων, δὲν θὰ βαρύνη γιὰ πολλοστὴ φορά, οὔτε αὐτούς, οὔτε τὸ Προσωπικὸ τῆς Τραπέζης.

Ἐκυκλοφόρησε τελευταίως μία ἄνευ ἡμερομηνίας ἀνακοίνωσις ἀπὸ τὴν ὁποίαν πληροφορούμεθα ὅτι συνεστήθη ἀπὸ ἐλαχίστους Ταμιακοὺς συναδέλφους «Ἕνωσις Ταμιακῶν Ὑπαλλήλων».

Ἁπλὴ ἀνάγνωσις τῆς ἀνακοινώσεως (καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ὑπογραφόντων) ἀρκεῖ γιὰ νὰ προκαλέση πηγαῖον τὸ αἴσθημα τοῦ κωμικοῦ κι' ἀπ' αὐτὴν τὴν ἄποψη, θὰ ἀφήναμε τὴν ὑπόθεση στὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῆς εὐθυμογραφίας, ἂν δὲν ἐγνωρίζαμεν ὅτι τὸ φαινόμενον αὐτὸ ὑποκρύπτει κίνητρα, ποὺ ὄχι τὸν γέλωτα, ἀλλὰ τὴν θλίψιν προκαλοῦν.

Προειδοποιοῦμεν λοιπὸν αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι ἐπιμελῶς κρύπτονται ὄπισθεν τῆς «**ἑνώσεως**» ποὺ ἀποβλέπει στὴν **διάσπασιν,** ὅτι θὰ ὑποστοῦν εἰς τὸ ἀκέραιον τὶς συνέπειες τῆς πράξεώς τους. Ὁ Σύλλογος, εἰς τὴν κρίσιμον αὐτὴν περίοδο τῆς δράσεώς του, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀγωνίζεται γιὰ **τὴν ἕνωσιν ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ προσωπικοῦ,** δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐπιτρέψη καμμίαν διάσπασιν. Καὶ εἶναι ἀκλόνητα ἀποφασισμένος νὰ χτυπήση ἀλύπητα τοὺς διασπαστάς, ἔστω καὶ ἂν μεταξὺ αὐτῶν περιλαμβάνονται καὶ μερικοὶ παρασυρθέντες συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ ἄλλας συνθήκας θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπαλλαγοῦν «λόγω ἀφελείας».

ΟΙ "115,, Σ.Ε.Ο. ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ ΤΟΝ κ. ΦΩΤΗ ΜΑΚΡΗ

Οἱ «115» Συνεργαζόμενες Ἐργατικὲς Ὀργανώσεις, μὲ ἀνακοίνωσή τους καταγγέλλουν τὴν «συνδικαλιστικὴ» δραστηριότητα τοῦ κ. Μακρῆ, τονίζοντας τὰ ἀκόλουθα:

«Ὁ κ. Φ. Μακρῆς, ἀπόβλητος τῆς Ἐργατικῆς Τάξεως, μόλις ἐνεφανίσθη, ἐκυκλοφόρησε ἐγκύκλιο διὰ τῆς ὁποίας ἀπειλεῖ διαγραφὲς ὀργανώσεων ἀπὸ τὸ Ε.Κ.Α.

Ταυτοχρόνως καθορίζει σύγκληση συσκέψεως τῶν Δ.Σ. τῆς δυνάμεως τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν διὰ τὴν 24ην Ὀκτωβρίου 1965 ἀντὶ τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου ποὺ ὁ ἴδιος ὑπεσχέθη καὶ ἀπεδέχθη ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ κ. Προέδρου Πρωτοδικῶν διὰ τοῦ νομικοῦ του συμβούλου κ. Χρ. Φωτιάδη.

Ἡ Ἐργατικὴ Τάξις ἔχει βέβαια πικρὴ πεῖρα ἀπὸ λόγια καὶ ὑποσχέσεις τῶν ἐν λόγῳ κυρίων. Ἐπίστευαν ὅμως οἱ ἐργαζόμενοι τῆς Ἀθήνας, ὅτι θὰ τηροῦσαν τουλάχιστον τὴν ἔγγραφον δήλωσίν των, τὴν ὁποίαν ἔκαναν ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν.

Ἡ Ε.Ε. τῶν «115» καταγγέλλει τὴν ἀχαρακτήριστον αὐτὴν στάσιν τῶν κ.κ. Φ. Μακρῆ καὶ Χρ. Φωτιάδη εἰς τοὺς ἐργαζομένους καὶ καλεῖ τὶς εἴκοσι πέντε (25) πρωτοβάθμιες ὀργανώσεις Ἀθηνῶν ποὺ εἶχον τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν σύγκλησιν τῶν Δ.Σ. νὰ δικάσουν τὴν αἴτησιν ἐνώπιον τοῦ κ. Προέδρου καταγγέλλοντας ταυτοχρόνως τὴν ὅλην ἀνεπίτρεπτον στάσιν τοῦ Προεδρείου τοῦ Ε.Κ.Α.».

ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΧΗΜΑ ΤΗΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΕΩΣ ΤΟΥ Ι.Κ.Α. ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ ΞΑΝΑ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ ΤΩΝ ΚΛΑΔΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Μὲ τὴν ραδιοφωνική του ὁμιλία τῆς 17)10, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἄφησε νὰ διαφανῆ ὅτι ἀρχίζει νέα ἐξόρμηση γιὰ τὴν διάλυση τῶν κλαδικῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων. Κάτω ἀπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ Ι.Κ.Α., τὸ ὁποῖο «θὰ καταστῆ ἰσχυρὸν ὥστε νὰ ὑπάρξουν αἱ προυποθέσεις μιᾶς ἑνοποιήσεως τῶν Ταμείων» διαγράφεται ἡ νέα σοβαρὴ ἀπειλή.

Τὸ μόνο βέβαιο εἶναι, ὅπως μᾶς διδάσκει καὶ ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος, ὅτι ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει πάντα τοὺς κύκλους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔπαψαν ποτὲ νὰ βάλλουν κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας μας, εἶναι τὰ διαθέσιμα τῶν Ταμείων μας.

Ὁλόκληρος ὁ Κλάδος πρέπει νὰ βρίσκεται σὲ συνεχῆ ἐπαγρύπνηση καὶ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ ἀνώτερο συνδικαλιστικό μας ὄργανο, τὴν Ο.Τ.Ο.Ε, νὰ δώση — ὅποτε κληθῆ — τὴν ἀπάντηση ποὺ πρέπει καὶ ποὺ ὅλοι ξέρουμε νὰ δίνουμε.

Η Ο.Τ.Ο.Ε. ΥΠΟΒΑΛΛΕΙ ΣΤΙΣ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

● ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟ - ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ - ΩΡΑΡΙΟ

Στὴν συνεδρίασή του τῆς 12ης τρέχοντος τὸ Ἐκτελεστικὸ Συμβούλιο τῆς Ὁμοσπονδίας ἀπεφάσισε τὴν ὑποβολὴ ὑπομνημάτων στὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα καὶ τὰς Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν μὲ τὶς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου. Ἰδιαίτερα ἀπεφασίσθη νὰ τονισθοῦν τὰ αἰτήματα γιὰ τὴν αὔξηση τῶν ἀποδοχῶν, τὸ ἀσφαλιστικὸν καὶ τοῦ ἐνιαίου ὡραρίου τῶν 39 ὡρῶν σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

ΜΟΡΦΕΣ ΠΟΥ ΣΗΜΑΔΕΨΑΝ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟΥ σδ. κ. ΤΑΚΗ ΧΑΤΖΗΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

Τὸ 1966 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ γιορτάση τὰ 125 χρόνια ἀπὸ τὴν ἵδρυσή της. Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης, ἐκτιμώντας ὀρθὰ τὴ σημασία καὶ τὴν ἔκταση αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, σκοπεύει νὰ προβῆ σὲ μιὰ σειρὰ ἐκδηλώσεων ποὺ θὰ τονίσουν, ὅπως τῆς ἀξίζει, τὴν ἱστορικότητα τῆς στιγμῆς τῆς θεμελιώσεως τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ἱδρύματος τῆς χώρας μας.

Στὰ πλαίσια αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων καὶ σὰν ἀπαρχὴ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Συλλόγου μας σ' αὐτές, ἔχουμε τὴ χαρὰ νὰ προσφέρουμε στοὺς συναδέλφους τὸ πρῶτο μέρος μιᾶς ἱστορικῆς μονογραφίας μὲ τίτλο τὸ ὄνομα ἑνὸς ἀπὸ τοὺς Διοικητὰς ποὺ λάμπρυναν στὸ παρελθὸν τὴν Τράπεζα: ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ. Τὸ κείμενο ἀνῆκει στὸν συνάδελφο Τάκη Χατζηαναγνώστου, γνωστότατο συγγραφέα, ποὺ οἱ ἐπιδόσεις του σὲ ὅλους σχεδὸν τοὺς τομεῖς τοῦ λόγου στέφθηκαν μὲ πλεῖστες τιμητικὲς διακρίσεις (ἀνάμεσα στὶς ὁποῖες ἀναφέρουμε καὶ τὸ βραβεῖο «Οὐράνη» τῆς Ὁμάδος τῶν Δώδεκα) ἐδῶ καὶ στὸ ἐξωτερικό.

Ἡ ἐκλογὴ τῆς μονογραφίας τοῦ συναδέλφου Τάκη Χατζηαναγνώστου πέρα ἀπὸ τὴ συμβολικὴ ἔχει καὶ πραγματικὴ σκοπιμότητα. Ἡ μορφὴ τοῦ Ἰωάννου Δροσοπούλου, τοῦ ἀλησμόνητου καὶ ἀκάματου ἐργάτη τοῦ μεγαλείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, παίρνει στὶς μέρες μας μιὰν ἔξοχη σημασία. Τὸ αὐτοδημιούργητο ἐκεῖνο παιδὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας, σημαδεμένο μὲ τὴ σφραγίδα τῆς «θείας δωρεᾶς» καὶ οἰστρηλατημένο μὲ τὸ πνεῦμα τῆς δημιουργίας, ἀποτέλεσε τὸ ἰδανικὸ πρότυπο τοῦ ὑπαλλήλου τῆς τραπέζης, ποὺ ἀφοῦ ἀνέβηκε, μὲ μόνη τὴν προσωπική του ἀξία, ὅλες τὶς βαθμῖδες τῆς ἱεραρχίας, κατέλαβε τὴ θέση τοῦ Διοικητοῦ καὶ τὴν ἐλάμπρυνε ὅσο ἐλάχιστοι πρὶν ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἀτυχῶς, ὅσο κανεὶς μετὰ ἀπὸ αὐτόν.

Ἡ ἀπόλυτη καὶ χωρὶς περισπασμοὺς ἀφοσίωσή του στὰ καθήκοντα τοῦ λειτουργήματός του μαζὶ μὲ τὰ ἔμφυτα προσόντα ἑνὸς ἰσχυροῦ χαρακτῆρα ποὺ τὸν προσδιώριζαν τὸ ὁλοκληρωτικὸ αἴσθημα τοῦ δικαίου, τῆς τιμιότητας καὶ τῆς φιλαλήθειας, ἔδωσαν, στὰ χρόνια ποὺ διοίκησε τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα, στὸ ἵδρυμα μὲν τὴν αἴγλη τοῦ ἀληθινὰ πρώτου μέσα στὴ χώρα, στὸ δὲ προσωπικὸ του τὸ αἴσθημα τῆς σιγουριᾶς καὶ τῆς ἀξιοπρέπειας, μιᾶς ἀξιοπρέπειας θεμελιωμένης ἐπάνω στὴν πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλο ἐξασφάλιση τῆς οἰκονομικῆς του ἐπάρκειας.

Ἐχθρὸς τῶν προθαλάμων, τοῦ πάσης φύσεως παραγοντισμοῦ καὶ τῆς εὐνοιοκρατίας, ἐμπέδωσε πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις τὴν πειθαρχία ποὺ μόνο μὲ τὴν ἀξιοκρατία συμβιβαζόταν. Δὲν ἐπιχειρεῖ συγκρίσεις ἡ μονογραφία γιὰ τὸν Ἰωάννη Δροσόπουλο, ὅπως δὲν τὶς ἐπιθυμοῦμε καὶ ἐμεῖς. Ἡ ζωὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν ἀποτελεῖται μόνο ἀπὸ τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορία τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀνάλωσαν τὴ ζωή τους γιὰ τὴ δημιουργία καὶ τὴ μέχρι σήμερα ὕπαρξή της. Καὶ εἶναι ὑποχρέωση ὅλων μας ἡ διατήρηση ζωντανῆς αὐτῆς τῆς ἱστορίας. Τὸ παράδειγμα καὶ τὸ δίδαγμα σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις εἶναι «αὐτοφυές».

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» ἐκφράζει τὶς θερμές της εὐχαριστίες πρὸς τὸν ἀγαπητὸ συνάδελφο Τάκη Χατζηαναγνώστου γιατὶ θεώρησε τὶς στῆλες της ἄξιες νὰ φιλοξενήσουν τὴν ἐξαίρετη καὶ ἐπίκαιρη ἐργασία του.

Πολλὲς φορές, ἡ ἔρευνα γύρω στὰ καθέκαστα τῆς ζωῆς ὡρισμένων προσώπων, πού, μάλιστα, σύμφωνα μὲ τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια, ἔπαιξαν κάποιο σημαίνοντα ρόλο στὴν ἐξέλιξη τῶν πραγμάτων τοῦ τόπου τους, ὁδηγεῖ σ' ἕναν κύκλο ἐρωτηματικῶν, ποὺ εἶναι δύσκολο νὰ τοὺς δώση κανεὶς μιὰν ἀναντίρρητη ἀπάντηση. Ὑπάρχουν αὐθύπαρκτες ἀξίες στὸν κόσμο; Ὑπάρχουν παρουσίες αὐτοδύναμες, ἱκανὲς ν' ἀκτινοβολοῦν πάντα, ἀνεξάρτητα ἀπ' τὰ δεδομένα τῆς γύρω τους πραγματικότητας; Ἢ μήπως γιὰ τὸ φανέρωμά τους καὶ τὴ λάμψη τους εἶναι ἀναγκαία ἡ προηγούμενη ἐπενέργεια εἰδικῶν διαμορφωτικῶν συνθηκῶν, ἀνάλογου κλίματος καὶ κατάλληλης ἀτμόσφαιρας, ὥστε ἡ καταξίωσή τους νὰ συντελεστῆ, τότε μονάχα, ὅταν θὰ συντρέξουν οἱ ἀπαραίτητες προϋποθέσεις;

Μιὰ ὁποιαδήποτε εὔκολη ἀπάντηση, ἴσως νὰ κινδύνευε να χαρακτηριστῆ δογματική, καὶ γι' αὐτὸ ἀμφισβητήσιμη. Θᾶταν προτιμώτερο νὰ ὑπογραμμιστῆ πῶς, πέρα ἀπ' τὶς παραπάνω ἐξαρτήσεις, τὸ περιβάλλον εἶναι ὁπωσδήποτε ἕνας παράγων ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἀγνοηθῆ. Ὁ φωτισμὸς μιᾶς προσωπικότητας μὲ τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ χώρου ὅπου ἀνέπτυξε τὴ δραστηριότητά της, συγκεκριμενοποιεῖ τὴν παρουσία της, καὶ μᾶς τὴν προβάλλει περισσότερο αὐθεντικά.

Ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος στάθηκε γιὰ τὴν οἰκονομική, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὁλόκληρη τὴν ἐθνική μας ζωή, μιὰ μορφὴ πρώτου μεγέθους. Ἰδιαίτερα, τὴ δεύτερη εἰκοσαετία τοῦ αἰώνα μας, δέσποσε κυριολεκτικὰ ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ἐθνικοῦ βίου, ἡ δὲ φωτεινὴ ἀκτινοβολία του κάλυψε μὲ τὴ λάμψη της, δίχως τὴν παραμικρὴ ἔκλειψη, ὅλην τὴν ἔκταση τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου. Θὰ μπορούσαμε νὰ δοῦμε τὸν Δροσόπουλο σὰ μιὰ ξέχωρη μονάδα, ἀποκομμένη ἀπ' τὴν ἐποχή της κι' ἀπ' τὸ κλῖμα της; Ἴσως ναί. Ὅμως, ἡ ἀφαίρεση αὐτή, ἴσως νὰ μᾶς μπόδιζε νὰ βροῦμε τὰ πραγματικὰ μέτρα ποὺ θὰ βοηθοῦσαν νὰ προσδιορίσουμε τὴν ἀληθινὴ ἀξία τῆς ἰδιοφυΐας του. Πολὺ περισσότερο, ὅταν ἀναλογιστῆ κανεὶς τὴ μοναδικότητα τοῦ φαινομένου «Δροσόπουλος», τοῦ ἀνθρώπου πού, στὶς κορφὲς ὅπου ἔφτασε, δὲν ἀνέβηκε μ' ἕνα πήδημα μονάχα, ἀλλὰ περνώντας σκαλὶ - σκαλί, κι' ἀνάμεσα ἀπὸ χίλιες - δυὸ ἀντιξό-

τητες, ὅλην τὴν κλίμακα τῆς ἱεραρχίας στὸν κύριο τομέα τῆς δράσης του, τὸν τραπεζοϋπαλληλικό, κι' εὐρύτερα, τὸν κοινωνικοπολιτικό.

***

Ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος γεννήθηκε στὶς 27 Ἰανουαρίου τοῦ 1870, ὅταν ὁ 19ος αἰώνας βρισκόταν σὲ πλήρη ὡριμότητα. Πραγματικά, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ταραγμένη ζωὴ πολέμων, αἱματηρῶν ἐπαναστάσεων, μαζικῶν μετατοπίσεων κι' ἀνακατατάξεων, μέσα στὴ συνείδηση τῶν ἀνθρώπων ἑδραιώθηκε ἡ πεποίθηση ὅτι, ὅπως κι' ἂν ἔχῃ τὸ πράγμα, τὰ ὅρια τοῦ κόσμου εἶναι στενά, κι' ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ ξεπεραστῇ αὐτὴ ἡ ἀποθαρρυντικὴ ἀλήθεια, εἶναι ν' ἀξιοποιηθοῦν οἱ ἀνθρώπινες δυνατότητες ὅσο γίνεται περισσότερο, μέσα στὰ πλαίσια μιᾶς πνευματικὰ καὶ κοινωνικὰ δικαιωμένης ἐλευθερίας.

Κιόλας ὁ καινούργιος ἄνεμος ἔπνεε σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη, καὶ σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς. Καινούργιες τεχνικὲς πρόοδοι, καινούργιες ἐφευρέσεις μπῆκαν στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἀνθρώπου: ἡ χρησιμοποίηση τοῦ ἀτμοῦ στὰ πλοῖα (1804), ὁ σιδηρόδρομος (1825), ὁ τηλέγραφος (1835), τὸ τηλέφωνο (1876), ὁ ἀσύρματος (1898).

Αὐτὴ ἡ νέα τοποθέτηση τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντα, ἦταν φυσικὸ νὰ στερεώνῃ μέσα στὸ ἄτομο καὶ τὸ ἴδιο τὸ πνεῦμα της, αὐτὸ τὸ πνεῦμα τοῦ φιλελευθερισμοῦ, ποὺ ἐνῶ γεννήθηκε μέσα ἀπ' τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐποχῆς, ἔφτασε νὰ τὴν ἀναγεννήσῃ.

Στὸν οἰκονομικὸ τομέα τὰ πράγματα ἐξελίχτηκαν περισσότερο ἔντονα. Ἡ συναλλακτικὴ δραστηριότητα γρήγορα τίναξε ἀπὸ πάνω της κάθε ἐξάρτηση παρεμβατισμῶν καὶ περιορισμῶν, κι' ὡδηγήθηκε στὴ διαμόρφωση νέων ἐπιχειρηματικῶν τύπων, μὲ κύριο χαρακτηριστικό τους τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν τόλμη. Ἄρχισε ἡ ὀργάνωση τῆς παραγωγῆς. Ξεπεράστηκε τὸ στάδιο τῆς χειροτεχνίας, κι' ἡ μεταβατικὴ βιοτεχνικὴ παραγωγὴ ἔδωσε τὴ θέση της στὴν ἀνάγκη τῆς πληθοπαραγωγῆς καὶ στὴν ὀργάνωση τῆς βιομηχανίας ἀπάνω σ' ὀρθολογιστικὲς μεθόδους, γιὰ τὴν προσφορώτερη ἀνταπόκρισή της ἀπέναντι στὶς ἀπαιτήσεις τῆς ὁλότητας. Κιόλας ἔμπαινε ὀξὺ τὸ πρόβλημα τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν μεγάλων μονάδων. Μ' ἄλλα λόγια, ἡ ἀνάγκη ἐφοδιασμοῦ τους μὲ πάγια κεφάλαια. Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα διαφαινόταν πιὰ τὸ πόσο σημαντικὸς ἦταν ὁ ρόλος ποὺ καλοῦνταν νὰ παίξουν, στὰ πλαίσια τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ὄχι μόνο τὸ χρῆμα, ἀλλὰ καὶ ἡ πίστη, καὶ κυριώτερα αὐτή, σὰν κανόνας τῶν συναλλαγῶν, σὰ μέσο στηρίξεως τῆς φιλελεύθερης ἀτομικῆς οἰκονομίας, καὶ σὰ μοχλὸς λειτουργίας της.

Στὴ χώρα μας, βέβαια, οἱ παραπάνω ἐξελίξεις δὲ μπόρεσαν νὰ ἐπηρεάσουν τὴ ζωὴ τοῦ ἔθνους μὲ τὸν ἴδιο διαμορφωτικὸ ρυθμό, ὅπως στὴν ἄλλη Εὐρώπη. Οἱ εἰδικὲς ἱστορικὲς συνθῆκες, τῆς σκλαβιᾶς πρῶτα, μὲ τὸν ἀναπόφευκτο πνευματικὸ σκοταδισμό, καὶ τῆς χαοτικῆς κατάστασης ποὺ ἀκολούθησε τὴν ἀπελευθέρωση, μὲ τὶς διχογνωμίες τῶν ὁπλαρχηγῶν, τοὺς ἐγωϊσμούς, τὶς φιλοδοξίες τους, τὴν ἀπειρία καὶ τὴν ἀμάθειά τους, δημιούργησαν στὴν πατρίδα μας μιὰν ἀνεξέλικτη πραγματικότητα, ποὺ ἐπέτεινε τὴν καχεξία τοῦ ἔθνους. Ἔτσι, ἐνῶ στὴν Εὐρώπη ὁ φιλελευθερισμὸς εἶχε προχωρήσει βαθμιαία σ' ἀξιοζήλευτες πραγματοποιήσεις, στὴ χώρα μας ἡ ζωὴ παρέμενε στάσιμη. Ἀλλ' ὅταν ἐπιτέλους κάποτε δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ προσεχτοῦν τὰ ρεύματα τῶν νέων ἀντιλήψεων, τόσο ἄκρατη καὶ ἀνενδοίαστη ἦταν ἡ ἀποδοχή τους, ἐξ αἰτίας τῆς τόσο ἀσυμβίβαστης ἰδέας τῆς ἐλευθερίας, ποὺ εἶχαν σφυρηλατήσει μέσα της τὰ 400 χρόνια τῆς σκλαβιᾶς, ὥστε πάλι τὰ ἀποτελέσματα στάθηκαν μηδαμινά, ὅπως ἦταν ἑπόμενο ἄλλωστε, ἀφοῦ στ' ὄνομα τῆς ἐλευθερίας καταλύθηκε κάθε νόημα πειθαρχίας σὲ κανόνες ὀργανώσεως καὶ σὲ προγραμματικὲς ἀρχές. Συνέπεια: ἀπ' τὸ 1830, ὡς τὶς ἀρχὲς σχεδὸν τοῦ 20ου αἰώνα, ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία μὲ τὴν ἀνεξέλικτη γεωργία της, τὴ στατικὴ καὶ ὑποτυπώδη βιομηχανία της, καὶ τὰ ἀνύπαρκτα σχεδὸν ὁδικὰ δίκτυα, παρέπαιε ἀνάμεσα σὲ ἰδέες, σὲ ἐγωϊσμοὺς καὶ σὲ ἀγραμματωσύνη, ἀποδεῖχνοντας ἔτσι ὅτι ἀπ' τὴ χώρα ἔλλειπε καὶ ἡ στοιχειωδέστερη αἴσθηση ρεαλισμοῦ.

Μέσα σ' ἕνα τέτοιο σχῆμα ἀντιλήψεων, συνθηκῶν ζωῆς καὶ συγχύσεων, γεννήθηκε ὁ Ἰωάννης Δροσόπουλος.

Ἡ πατρίδα του, ἡ Σούρπη, ἕνα μικρὸ χωριὸ τῆς Φθιώτιδας, βρισκόταν ἀκριβῶς στὰ σύνορα μὲ τὴ Θεσσαλία, ποὺ τότε, πρὶν τὴν προσάρτησή της, ἦταν Τουρκικὸ κράτος. Αὐτὰ τὰ σύνορα ἦταν σχεδὸν ἔξω ἀπ' τὸ ἁπλό, χωριάτικο σπίτι τοῦ Δροσόπουλου. Λίγο πιὸ πέρα τους, ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, φαινόταν ὁ Τούρκικος στρατώνας, ὅπου ἔμεναν οἱ στρατιῶτες τοῦ παληοῦ ἀφθέντη τῆς πατρίδας. Δῶθε, ἦταν αὐτὴ ἡ ἴδιά ἡ πατρίδα, τὸ ζεστό της χῶμα, τὰ δροσερά της νερά, τ' ἀρχαία της δέντρα, ἡ πλούσια ἑλληνικὴ αἴσθηση, τὸ πεντακάθαρο ἑλληνικὸ φῶς, ἕνα φῶς ὄχι μονάχα τρυφερὸ κι' ἀδελφικὸ κι' ἀνθρώπινο, ἀλλὰ κι' ἐνθουσιαστικό, ποὺ κατέβαινε ἀπ' τοὺς οὐρανοὺς παίζοντας καὶ τραγουδώντας ὕμνους γιὰ τὴν ἐλευθερία. Τὄνοιωθες, τὄβλεπες ποὺ ἀγκάλιαζε τὰ βουνά, τρύπωνε στὶς λαγκαδιές, ἔτρεχε χαρούμενο κι' αἰσιόδοξο ἀπάνω στὸ χῶμα, ἀνάμεσα ἀπ' τ' ἀγρολούλουδα, φιλοῦσε τὰ φύλλα, ἄστραφτε. Ἦταν μιὰ ἀδέσμευτη δύναμη, ἕνα πνεῦμα — αὐτὸ τὸ πνεῦμα ποὺ πέρασε μὲ περισσὴν εὐκολία ἀπ' τὰ ἔκπληκτα μάτια τοῦ μικροῦ Δροσόπουλου, στὴν καρδιά του, γιὰ ν' ἀφήσῃ ἀπάνω της τὴν ἀνεξίτηλη σφραγίδα του, γιὰ πάντα.

Ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, ἀπ' τὰ σύνορα καὶ πέρα, ἦταν σκιά. Τὄξεραν ὅλοι πὼς κι' ἐκεῖ ἦταν πατρίδα, τὸ ἴδιο χῶμα, ἡ ἴδια γῆ, καὶ τὸ ἴδιο φῶς κατέβαινε ἀπὸ ψηλὰ γιὰ ὅλους. Κι' ὅμως, κι' οἱ μεγάλοι τὄλεγαν, καὶ τὰ μάτια τῶν παιδιῶν τῆς Σούρπης τὄβλεπαν ὁλοφάνερα, πὼς ἀπ' τὰ σύνορά τους καὶ πέρα ἔπεφτε ἕνας ἴσκιος. Μέσα στὶς τρυφερές τους ψυχές, ἡ παράδοση τοῦ τόπου, ὁ θρῦλος τοῦ τυραννισμένου λαοῦ, ἔπαιρνε ἕνα ἄλλο νόημα. Πέρα ἀπ' τὸ νὰ γίνεται μιὰ παθητικὴ κι' ἀπαισιόδοξη ἱστορία, γινόταν ἕνα δίδαγμα κι' ἕνα σάλπισμα. Προπάντων γινόταν μιὰ πίστη πρὸς τὰ ἰδανικὰ τῆς ἐλευθερίας — αὐτὴ ἡ πίστη ποὺ γεννᾶ τὴν αὐτοπεποίθηση, τὴν αἰσιοδοξία, τὴν ἀγάπη γιὰ δράση, τὴν ἀκατάπαυτη ἐργατικότητα. Κι' ὁ μικρὸς Δροσόπουλος τὴν κέρδισε μὲ τὸ πρῶτο αὐτὴν τὴν τρισμέγιστη ἀρετή, τὴν κέρδισε ἀπ' τὸ περιβάλλον του, ἀπ' τὴν παρθενικότητα τοῦ τοπίου ποὺ γέμιζε κάθε μέρα τὴν ἁγνή του ὅραση, ἀπ' τὴν πλούσια ὑγεία τῆς γῆς του, κι' ἀπ' τὴν ζωντανὴ ἱστορία τοῦ τόπου του, ἔτσι ὅπως τὴν μιλοῦσαν τὰ γεγονότα κι' ἡ γύρω του θέα τῆς πραγματικότητας. Καὶ τὴν κράτησε σ' ὅλη του τὴ ζωή, φυλαχτό, καὶ παρηγοριά, καὶ δύναμη.

Δὲ θὰ μπορούσαμε νὰ μιλήσουμε ἐδῶ μὲ βεβαιότητα γιὰ τὶς ἐπιδράσεις ποὺ δέχτηκε ὁ Δροσόπουλος, παιδὶ ἀκόμα, ἀπ' τὸ οἰκογενειακό του περιβάλλον. Ὁ πατέρας του ἦταν ἕνας ἄνθρωπος τῆς σειρᾶς, ἁπλὸς τελωνειακὸς ὑπάλληλος, χωρὶς ἰδιαίτερη ἀκτινοβολία. Τὸ ἴδιο κι' ἡ μητέρα του, μιὰ ἁπλοϊκὴ νοικοκυρὰ τοῦ χωριοῦ. Ὡστόσο, ἡ ἐνστικτώδης ἐκείνη ἀγωγὴ τῶν ἄδολων κι' ἀπονήρευτων ἀνθρώπων, ἔτσι πηγαία, ἀλλὰ καὶ σεμνὰ καὶ μετρημένα ποὺ ἀσκήθηκε πάνω στὸ παιδί τους, ἦταν φυσικὸ νὰ παίξῃ ἕναν οὐσιαστικὸ διαμορφωτικὸ ρόλο στὴν ψυχὴ καὶ στὴ φύση του, ὥστε μαζὶ μὲ τὸ φυσικὸ περίγυρο καὶ τὸ ἱστορικὸ περιβάλλον, νὰ σφυρηλατήσουν μέσα του ἕνα χαρακτήρα ὑψηλοῦ θάρρους.

***

Τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ Δροσόπουλου δὲν εἶχαν καμμιὰν ἰδιαίτερη σημασία. Ἦταν βέβαια ἕνα ἔξυπνο παιδί, μὲ ζωηρὴ ἔκφραση, μὲ θετικὴ κρίση, μὲ ὀξεία διαίσθηση. Οἱ φίλοι του στὸ σχολειὸ θυμοῦνταν πὼς ἦταν ἕνας ἀπ' τοὺς πρώτους μαθητὲς τῆς τάξης του. Ἀλλ' ὅλ' αὐτὰ δὲν εἶναι πάντα ἀναμφισβήτητα ἐνδεικτικὰ μιᾶς σίγουρης ἐξέλιξης. Πολλὲς φορὲς συμβαίνει νὰ τὰ ἀνατρέπῃ ἡ ζωή, ὥστε ν' ἀποροῦμε βλέποντας στὴν τελευταία βαθμίδα τῆς κοινωνικῆς ἱεραρχίας πρόσωπα, ποὺ στὸ σχολειὸ προοιώνιζαν τὸ λαμπρότερο μέλλον. Θὰ μποροῦσε νὰ ἐπιφυλαχθῇ καὶ στὸν Δροσόπουλο μιὰ παρόμοια μοῖρα; Ποιὸς ξέρει. Ἴσως, ἂν περέμενε στὸ χωριό του ὅλα του τὰ χρόνια, νὰ μὴν τοῦ δινόταν ὁ τρόπος ν' ἀξιοποιοῦσε τὶς δυνατότητές του, ὅπως τὶς ἀξιοποίησε. Εὐτυχῶς ὅτι δὲν ἔμεινε.

Ὁ Δροσόπουλος εἶχε ἕνα θεῖο, ἀξιωματικὸ τῆς χωροφυλακῆς, ποὺ μετὰ τὴν προσάρτηση τῆς Θεσσαλίας στὸ ἑλληνικὸ κράτος (1881), τοποθετήθηκε στὴ Λάρισα. Αὐτὸς ὁ θεῖος φαίνεται πὼς εἶδε μέσα στὰ λαμπερὰ μάτια τοῦ μικροῦ χωριατόπαιδου τῆς Σούρπης ὅτι ἡ μοῖρα του δὲν ἦταν νὰ μείνῃ μέσα στοὺς περίφρακτους ὁρίζοντες τοῦ χωριοῦ. Κάθησε καὶ μίλησε μὲ τὸν πατέρα του. Ζήτησε τὸ παιδὶ μαζί του. Ὁ πατέρας τὸ συλλογίστηκε, τὸ μέτρησε. Τέλος τὸ ἀποφάσισε. Ἦταν κι' ὁ καιρὸς γιὰ γυμνάσιο, καὶ τὸ ζήτημα δὲ χωροῦσε ἀναβολή. Εἶπε τὸ μεγάλο «ναί». Ἔτσι μιὰ μέρα, ἡ μικρούλα κι' ἄπραγη ψυχὴ τοῦ Δροσόπουλου, ἄνοιγε τὰ φτερά της γιὰ τὸ ὡραῖο ταξίδι πρὸς μιὰ καινούργια ζωή.

Ὡστόσο, στὴ Λάρισα, τὰ πράγματα δὲν ἦταν ὅπως ἀπάνω στὸ χωριό. Ἐκεῖ ἡ ζωὴ ἦταν ξεγνοιασιὰ καὶ παιχνίδι. Ἐδῶ ἦταν ἕνας ἐπίμονος ἀγώνας. Κιόλας εἶχε ἀρχίσει τὸ γυμνάσιο, οἱ ποικίλες δυσκολίες, ἡ ἀνάγκη ὄχι μονάχα νὰ μπορέσῃ νὰ προχωρήσῃ μὲ μιὰ κάποια ἐπάρκεια στὶς ἀνώτερες τάξεις τοῦ σχολειοῦ του ὁ μικρὸς μαθητής, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ διάκριση ἀπ' τοὺς ἄλλους, γιὰ νὰ δείξῃ στὸν θεῖο του πὼς δὲν ἔπεσε ἔξω μὲ τὸ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν ὑποστήριξή του. Πολλὲς φορὲς τὰ βραδυνά, ὅταν τὸ μικρὸ ἀγόρι κοίταζε πίσω ἀπ' τὸ μοναχικό του παραθύρι ρεμβαστικὰ τὴν ἑσπερινὴ μελαγχολία τοῦ θεσσαλικοῦ κάμπου νὰ περιφέρεται στὴν ἀτμόσφαιρα, ἔνοιωθε ἕνα κῦμα νοσταλγίας γιὰ τὸ μικρό του χωριό, γιὰ τὶς ξένοιαστες μέρες του, γιὰ τὴν εὐτυχισμένη του εἰρήνη. Τὴν ἴδια ὅμως κιόλας ὥρα, ἕνα ἀντίστραφο ρεῦμα ἔφερνε κυρίαρχη τὴν ἀρρενωπή του θέληση πάνω ἀπ' ὅλες τὶς ἀδυναμίες τῆς ἀδιαμόρφωτης ἀκόμα προσωπικότητάς του. Ἔπρεπε νὰ πάῃ μπροστά. Ἴσως νὰ μὴν ἦταν μέσα του συνειδητοποιημένο τὸ γιατί. Ἀλλ' ὅταν ἀπ' τὸ βάθος τῆς καρδιᾶς χιλιάδες φωνὲς βοοῦν πὼς ἡ μοῖρα, τὸ νόημα, κι' ἡ δικαίωση τῆς ζωῆς εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς: ἡ καταξίωσή της, μ' ὅλες μας τὶς δυνάμεις, μ' ὅλο μας τὸ πάθος — τότε τί σημασία ἔχει τὸ πῶς καὶ τὸ τί;

Τὰ χρόνια περνοῦσαν. Ὁ Δροσόπουλος ἀγωνιζόταν, κέρδιζε σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμή, μόνος του, τὴ ζωή του.

Ἕνα ἀπόβραδο, ὁ θεῖος κάλεσε τὸν ἀνηψιὸ στὸ γραφεῖο του. Τοῦ μίλησε ἀπερίφραστα. Ἡ ὑπαλληλική του ζωή, εἶπε, δὲν ἐξαρτιόταν ἀπὸ κεῖνον. Ἡ «ὑπηρεσία» τὸν μετέθετε στὴν Ἀθήνα. Κι' ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ ὑπακούσῃ. Ἐκεῖνος τί ἔλεγε; θὰ τὸν ἀκολουθοῦσε, ἢ θὰ γύριζε στὸ χωριό του;

Τὰ μάτια τοῦ ἔφηβου Δροσόπουλου ἔλαμψαν. «Στὴν Ἀθήνα!» Τὴν εἶχε ἀκουστὰ τὴ δοξασμένη πρωτεύουσα τῆς ἑλληνικῆς πατρίδας. Ἀπ' τὸ σχολειὸ εἶχε μάθει τόσα καὶ τόσα γιὰ τὸ ἀρχαῖο της κλέος, γιὰ τοὺς σοφούς της, γιὰ τοὺς δασκάλους της, γιὰ τὴν ὀμορφιά της ποὺ τὴν ἐτράνευαν τόσο τὰ μνημεῖα τῶν ἐρειπίων ἀπ' τοὺς ἀρχαίους ναούς, τὰ μάρμαρα, οἱ κολῶνες. Ἀκόμα ἤξερε πὼς τώρα ἦταν ἡ πιὸ μεγάλη πολιτεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μὲ τὸ Πανεπιστήμιό της, μὲ τὶς κατακτήσεις της στὰ γράμματα καὶ τὶς τέχνες, γεμάτη κίνηση, πρόοδο, ζωή. Ἕνας δάσκαλος τοὺς εἶχε πεῖ: «Εἶναι ἡ καρδιὰ τῆς πατρίδος· ἐκεῖ λάμπει πρῶτον τὸ φῶς, τὸ φωτίζον ὅλην τὴν Ἑλλάδα». «Εἰς Ἀθήνας» λοιπόν...

Ὁ θεῖος περίμενε τὴν ἀπάντηση, ποὺ ἤξερε ποιὰ θὰ ἦταν, τὸ δίχως ἄλλο:

«Θὰ σὲ ἀκολουθήσω, θεῖε».

Ἔφυγαν γιὰ τὴν Ἀθήνα. Ἐκεῖ μεταγράφηκε σ' ἕνα γυμνάσιο τῆς Πλάκας. Ἡ προσαρμογὴ ἦταν κάπως δύσκολη. Ἄλλες οἱ συνήθειες καὶ τὸ αἴσθημα τοῦ παιδιοῦ, ποὺ κουβαλοῦσε ἀκόμα ἀνέπαφη μέσα του τὴ μνήμη τῆς ζωῆς τοῦ ὑπαίθρου, μὲ τὴν ἀφέλεια τῆς ἁγνότητας καὶ μὲ τὴν ἀγαθότητα στὶς προθέσεις. Ἡ πρωτεύουσα εἶχε κιόλας τὶς κατακτήσεις της, τὶς προόδους της, οἱ ἀντιλήψεις καὶ γιὰ τὴ ζωή, καὶ γιὰ τὶς σχέσεις της, δὲν ἦταν τοῦ ἴδιου ἐπιπέδου μ' ἐκεῖνες τῆς ἐπαρχίας. Ἀντίθετα μάλιστα, εἶχαν ἕνα χαρακτήρα περισσότερο κοσμοπολιτικό, κι' ὁπωσδήποτε διακρίνονταν γιὰ ἕνα εὐρύτερο ξάνοιγμα ὁριζόντων. Ὁ Δροσόπουλος διαισθάνθηκε ἀμέσως τὴ διαφορά. Καί, ταχύτατα, τέντωσε τὶς παρθένες κεραῖες του, συνέλαβε τὰ μυνήματα τοῦ περίγυρού του, καὶ τἄκανε εὐθὺς κτῆμα του, ἀφομοιώνοντάς τα μὲ τὴ βοήθεια τῆς σπάνιας εὐαισθησίας του. Γρήγορα ἡ ἀδιάκοπη προσπάθειά του στὸ σχολειὸ ἀπέδωσε τὰ ἀποτελέσματά της. Ὁ Δροσόπουλος δὲν ἔμεινε πίσω ἀπ' τοὺς συμμαθητές του, σὰν ἄμαθο ἐπαρχιωτόπουλο. Ἡ διορατικότητα κι' ἡ ὀξύνοιά του, μαζὶ μὲ τὴ θετικότητα τοῦ χαρακτήρα του, τὸν ἔφεραν σ' ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα στὶς πρῶτες σειρὲς τοῦ σχολειοῦ. Ἔτσι, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποφοίτησή του, καὶ σὰν συνέπεια τῆς προόδου του, γεννήθηκε ἐπιτακτικὸ τὸ πρόβλημα τῆς συνεχίσεως τῶν σπουδῶν του σ' ἀνώτερο πιὰ ἐπίπεδο.

Ἡ ἐπιθυμία τοῦ δεκαοκτάχρονου ἀγοριοῦ ἀπέκλινε πρὸς τὴ Σχολὴ Εὐελπίδων. Πάντα τὰ ἀστραφτερὰ γαλόνια μιᾶς στολῆς ἀξιωματικοῦ, ἀσκοῦν μιὰν ἀκατανίκητη ἕλξη στὰ ὄνειρα καὶ τὴ φαντασία τῶν ἐφήβων. Ἀλλά, στὴν περίπτωσή μας, δὲν ἦταν μόνο αὐτό. Κι' ὁ πατέρας τοῦ Δροσόπουλου, ποὺ ὑπηρετοῦσε ἀκόμα στὸ τελωνειακὸ φυλάκιο τῆς Σούρπης, μὴ ξεχνώντας τὸν θλιβερὸ ἴσκιο τῆς σκλαβιᾶς, τὸν ἁπλωμένο ὡς τὰ χτὲς πάνω ἀπ' τὴν ὑπόλοιπη πατρίδα, λίγα μέτρα ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι του, ἔβλεπε μέσα στὸ ὄνειρο τοῦ γυιοῦ του νὰ ὑλοποιῆται μιὰ κρυφὴ ἐσωτερική του λαχτάρα: τὸ παιδί του, ἀξιωματικὸς τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ, θὰ ἦταν ἡ δυναμικὴ προσωποποίηση τῆς ἐλευθερίας, ποὺ ἦταν ἡ ἴδια μοῖρα τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Τὸ στρατιωτικὸ ἐπάγγελμα θὰ ἀνάσταινε τὸν ξενητεμένο του γυιὸ καμάρι ὄχι μονάχα στὰ μάτια τὰ δικά του, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρου τοῦ μικροῦ χωριοῦ. Ἔγραψε εὐθὺς στὸν νέο ἀπόφοιτο τοῦ γυμνασίου τῆς Πλάκας: «Ναί, ἐγκρίνω τὴν ἀπόφασίν σου».

Ὅμως ὁ θεῖος του εἶχε διάφορη γνώμη. Σὰν ἀξιωματικὸς ὁ ἴδιος, εἶχε περισσότερη γνώση τῶν πραγμάτων, κι' ἰδιαίτερα τῶν στρατιωτικῶν ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, καὶ μποροῦσε νὰ κρίνῃ καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον ἂν ἡ λάμψη τῶν ἄστρων ἑνὸς ἀξιωματικοῦ κάλυπτε κι' ἕνα ἀνάλογο μέλλον. Ἀρνήθηκε μὲ πεῖσμα τὴν ἐκλογὴ τοῦ ἀνηψιοῦ του, κι' ἐπέμενε πὼς ἦταν προτιμώτερο ν' ἀκολουθήσῃ ἕνα ἄλλο ἐπάγγελμα, λιγώτερο ἀπαστράπτον ἐξωτερικά, ἀλλ' ἀναμφισβήτητης ἐσωτερικῆς ἀξίας, ὅπως ἔξαφνα ἐκεῖνο τοῦ τραπεζιτικοῦ. Ἴσως τὸ πρακτικό του μυαλὸ νἄβλεπε τὰ πράγματα περισσότερο ὠφελιμιστικά, καὶ πέρα ἀπ' τὶς ὁποιεσδήποτε ἀπατηλὲς ἐπιφάνειες. Ἴσως ἡ ἀσκημένη ἀπ' τὸ δικό του ἐπάγγελμα διεισδυτικότητα νἄχε κιόλας ξεχωρίσει πὼς ὁ μικρὸς δὲν ἔκανε γιὰ τὴ δουλειὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ. Τὸ νὰ εἰπωθῇ πὼς διέκρινε στὸ ἀσχημάτιστο ἀκόμα παιδὶ ἱκανότητες ἀνθρώπου, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἐξελιχθῇ σὲ οἰκονομολόγο πρώτης γραμμῆς, εἶναι, βέβαια, ὑπερβολή. Ἀλλὰ ποιὸς μπορεῖ νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ἡ διαίσθηση τοῦ ἀσήμαντου ἐκείνου ἀνθρωπάκου, δὲν εἶχε συλλάβει ἔστω ἀσύνειδα, ἐνστικτώδικα, τὸ ἀληθινὸ περιεχόμενο τῶν ἱκανοτήτων τοῦ ἀνηψιοῦ του, ὥστε νὰ τοῦ δώσῃ, σὰν ἀπὸ θεία ἐπιταγή, τὴν κατευθυντήρια γραμμή;

Ὅπως καὶ νἄχε τὸ πρᾶγμα, ὁ Δροσόπουλος δὲν ἀκολούθησε τὸ στρατιωτικό. Ἴσως γιατὶ κι' ἐκεῖνος μέσα του ναὔρισκε πὼς ἡ συνείδηση τοῦ ἐλεύθερου πουλιοῦ ποὺ κουβαλοῦσε ἡ φύση του ἀπὸ γεννησιμιοῦ του, δὲν ταίριαζε μὲ τὴν αὐστηρότητα τῆς κατασκευασμένης πειθαρχίας τοῦ στρατεύματος.

(Στὸ ἑπόμενο ἡ συνέχεια)

ΕΝΩΣΙΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἐκδρομὲς μηνὸς Νοεμβρίου

Κυριακὴ 7)11 ΚΑΜΑΡΙΖΑ - ΛΕΓΡΑΙΝΑ — ΣΟΥΝΙΟΝ
Ἀναχώρησις 8.30΄ π.μ. Ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας 7.30΄ μ.μ.
Ἔξοδα: Μέλη Δρχ. 25 — Τρίτοι Δρχ. 35.

Σάββατο - Κυριακὴ 13-14)11 ΔΙΑΚΟΠΤΟ - ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ - ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ.
Ἀναχώρησις Σάββατον 3 μ.μ. Ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας Κυριακὴ 8.30΄
Ἔξοδα σιδηροδρόμου ἀτομικά.
Λοιπὰ ἔξοδα: Μέλη Δρχ. 110 — Τρίτοι Δρχ. 150.

Κυριακὴ 21)11 ΟΙΝΟΗ - ΟΣΙΟΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ - ΒΙΛΛΙΑ
Ἀναχώρησις 8.30΄ π.μ. Ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας 7 μ.μ.
Ἔξοδα: Μέλη Δρχ. 25 — Τρίτοι Δρχ. 35.

Κυριακὴ 28)11 ΒΑΡΥΜΠΟΠΗ - ΤΑΤΟΙ - ΚΑΤΣΙΜΙΔΙ - ΑΓ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣ.
Ἀναχώρησις 8.30΄. Ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας 7.30΄ μ.μ.
Ἔξοδα: Μέλη Δρχ. 20 — Τρίτοι Δρχ. 30.

Πληροφορίαι — Δηλώσεις:
Κον Ἀθανάσιον Ραγάζον, Κεντρικὸν Κατάστημα, τηλ. 310.501, Ἐσωτ. 339.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ

Κύριοι,

Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν, νὰ σᾶς ἀναγγείλωμεν ὅτι, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ σας συνεβλήθημεν μετ' αὐτοῦ καὶ θέτομεν εἰς τὴν διάθεσίν σας τὴν πλουσιωτάτην εἰς ΩΡΟΛΟΓΙΑ καὶ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ συλλογήν μας.

ΔΙ' ΑΓΟΡΑΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ: ΕΚΠΤΩΣΙΣ 15 ο/ο

ΣΩΤ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & Σια

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 9 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 231.845

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

— Ἡ κ. Γεωργία Γεωργ. Παπαϊωάννου (Διοίκησις) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Αἰκατερίνη σύζ. Κων)νου Γιαούρη (Κοζάνης) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Ζηνοβία σύζ. Χαρ. Τρακοσοπούλου (Ἀμυνταίου) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Αἰκατερίνη σύζ. Ἀθανασίου Γκουζῆ (Πτολεμαΐδος) ἔτεκεν ἄρρεν.
— Ἡ κ. Λουλούδα σύζ. Εὐαγγ. Καραγεωργοπούλου (Βόλου) ἔτεκεν θῆλυ.
— Ἡ κ. Παρασκευὴ σύζ. Δημητρίου Σταυροπούλου (Τριπόλεως) ἔτεκεν θῆλυ.
— Ἡ κ. Βασιλικὴ σύζ. Ἰωάννου Κιζιρίδη (Ἀλεξανδρουπόλεως) ἔτεκεν θῆλυ.

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Λεωνίδας Σ. Σταθᾶτος καὶ ἡ δὶς Φράνση Γ. Κυταριόλου (Ὑπ/τος Βάθης) ἠρραβωνίσθησαν.

—Παν. Μπακόπουλος (Καμινίων) Ἄννα Ἐλευθεράτου (Μητροπόλεως) ἠρραβωνίσθησαν.

Γάμοι

— Δημήτριος Μακρυγιάννης Ὑποδ)ντὴς Ὑποκ)τος Τριπόλεως — Μάντη Β. Τριάρχη, Φιλόλογος, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Ἀθήναις τὴν 24ην Ὀκτωβρίου.
— Παῦλος Α. Κανίνιας (Διοικήσεως) — Μίκα Γκόλαντα (Κεντρικοῦ Κατ)τος), ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των τὴν 31ην Ὀκτωβρίου.
— Νικόλαος Ἰω. Περαντώνης — Μαρία Ζ. Σακκῆ, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Ἀθήναις τὴν 23ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ.

Εὐχαριστήριον

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ Ε.Τ.Ε. ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ

Διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ του πατρός, εὐχαριστῶ θερμῶς ἅπαντας τοὺς συναδέλφους μου, διὰ τὴν συμμετοχήν των εἰς τὸ βαρὺ πένθος μου.

ΜΑΡΙΑ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ
Ε.Τ.Ε. ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ

Ἀνακοίνωση πρὸς τὰ μέλη τοῦ ΤΥΠΕΤ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀποχωρήσεώς μου ἀπὸ τὰ Ἰατρεῖα τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ., ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. καὶ τὰ μέλη, διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκτίμησιν μεθ' ὧν μὲ περιέβαλλον ἐπὶ δέκα ἓξ (16) συναπτὰ ἔτη.

Ἀτομικοὶ λόγοι καὶ Νοσοκομειακὴ πρωϊνὴ ἀπασχόλησις καὶ ἐνημέρωσις δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν τὴν καθημερινὴν προσέλευσιν καὶ ἐξέτασιν ἀσθενῶν εἰς τὰ κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ Ἰατρεῖα τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. Θὰ συνεχίσω ὅμως συνεργαζόμενος καὶ εἰς τὸ μέλλον ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὡς πάντοτε ὅρους καὶ μὲ τὸ ἰσχῦον ἑκάστοτε τιμολόγιον, μὲ τὰ μέλη τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ., δεχόμενος ταῦτα ἐν τῷ ἰατρείῳ μου, ὁδὸς Κουμπάρη 3, 5—7 μ.μ., πλὴν Σαββάτου ἢ οἴκοι τὰ μὴ δυνάμενα νὰ μετακινηθοῦν.

ΔΡ. ΜΙΧ. ΣΑΡΑΚΗΝΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ, ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ

Εἰς τὸ Πρατήριον σας Ὑφασμάτων Πεσμαζόγλου 1 (Στοα Παλ. Χρηματιστηρίου) καὶ ἐντὸς τῆς ἰδίας Στοας ευρίσκεται το Πρατήριον Γλυκῶν Λουτρακίου το οποιον πωλε δια τοὺς Τραπεζιτικοὺς Ὑπαλλήλους [illegible] εἰς χονδρικὰς τιμὰς τὰ προϊόντα Λουτρακιου ητο

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ	κιλό	45
ΜΠΑΚΛΑΒΑΔΕΣ ΜΙΚΡΟΙ		3,50
» ΜΕΓΑΛΟΙ		[illegible]
» ΚΙΛΟΥ		8
ΣΟΚΟΛΑΤΙΝΕΣ ΣΠΕΣΙΑΛ		[illegible]
ΜΠΟΥΛ		65
ΑΜΥΓΔΑΛΩΤΑ ΛΕΥΚΑ		64
ΚΟΥΜΑΡΑ		[illegible]
ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ		[illegible]
ΦΡΟΥΤΟΥ		[illegible]
ΣΟΦΙΑ ΛΟΡΕΝ		75
ΜΠΡΑΛΙΝΑΚΙΑ		75
ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΚΩΚ		3

Δοκιμαστε τις περίφημες Χυλοπῆτες Λουτρακίου, ἀνώτερες ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ κιλὸν Δραχ. 21

Τὰς ἀνω τιμας μόνον εἰς τὸ Πρατήριον τῆς ὁδοῦ Πεσματζόγλου 1 — Τηλ. 318 868

Δρ ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ν. ΚΑΙΛΑΣ
Μαιευτὴρ-Χειρ. Γυναικολόγος
Ἐπιμελητὴς Μαιευτηρίου «Ἀλεξάνδρα»
Ἰατρεῖον: Λουκιανοῦ 22
Καθημερινῶς πλὴν Σαββάτου 5—8 μ. μ.
Οἰκία: Πατησίων 116
Τηλ. Ἰατρείου: 722.377
N/μείου: 770.501
Οἰκίας: 817.026

ΩΤΟ - ΡΙΝΟ - ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΓΕΩΡΓ. ΠΙΠΙΚΙΟΣ
Δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς τῶν Ταμείων Ὑγείας Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν.
Λυκαβηττοῦ καὶ Ἀλεξ. Σούτσου 24. 11-1 μ.μ. καὶ 5—7 μ. μ. — Τηλ. 613.513.

Ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις Ἐκπτώσεων **FICHE LCLUB** τῆς ὁποίας τὰ μέλη χαίρουν ἐκπτώσεων εἰς χιλιάδας ἐπιχειρήσεις (ἑστιατόρια, κέντρα, ξενοδοχεῖα, ναυτικὲς ἑταιρεῖες, ἐνοικιάσεις αὐτοκινήτων, καταστήματα πάσης εἰδικότητος, κομμωτήρια, κλπ. κλπ. κλπ.) εἰς ὀκτώ, τὴν στιγμὴν αὐτὴν κράτη μὲ μίαν καὶ μόνην ἐγγραφήν, δίδει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐγγραφῆτε μὲ 100 δραχμὰς δι' ἓν ἔτος.

Προσεχῶς τὰ μέλη θὰ δύνανται νὰ ἐπισκέπτωνται ξένας χώρας εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως χαμηλάς.

Ἀθῆναι- Ρώμη καὶ ἐπιστροφὴ καὶ 14 νύκτες ξενοδοχείου μὲ περίπου 1800 δρχ.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ: 15, Βαλαωρίτου τηλ. 628.150-621·740

Η ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΕ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΜΑΣ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΜΑΣ

Ἔγινε ἡ ἀπαρχὴ ἐντόνων ἀγώνων τοῦ κλάδου μας ● Δεκάδες τηλεγραφήματα συμπαραστάσεως ● Καταδικάστηκε ὁ ἀντισύλλογος τῆς Ἐμπορικῆς ● Μὲ ἰδιαίτερο ἐνθουσιασμὸ χαιρετίστηκε ἡ ἔνταξη τῆς Ε.Τ.Υ.Κ. στὴν Ὁμοσπονδία μας

Μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀγωνιστικῆς διαθέσεως πραγματοποιήθηκε στὶς 4/10 στὸ θέατρο «Χατζηχρήστου» ἡ ὀγκώδης συγκέντρωση ὅλων τῶν Τραπεζοϋπαλλήλων, τὴν ὁποία ἐκάλεσε ἡ Ο.Τ.Ο.Ε. Ὅλοι οἱ ὁμιλητὲς καὶ οἱ ὑπεύθυνοι εἰσηγητὲς ἔγιναν ἀντικείμενο θερμοτάτων ἐκδηλώσεων ἀπὸ μέρους τῶν συγκεντρωθέντων καὶ χαιρέτησαν τὴν σθεναρὴ ἀπόφαση τῆς Ὁμοσπονδίας μας νὰ διεκδικήση μὲ τὸν καλλίτερο τρόπο τὰ αἰτήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν κλάδο μας.

Τὴν συγκέντρωση χαιρέτησαν ὅλοι οἱ πρόεδροι τῶν Συλλόγων, ἐκτὸς τοῦ προέδρου μας ὁ ὁποῖος ἀσθενεῖ, καθὼς καὶ ὁ κ. Μιχαηλίδης τῆς Ἑνώσεως Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων Κύπρου, ὁ ὁποῖος καὶ ἔγινε ἀντικείμενο ἰδιαίτερα θερμῶν ἐκδηλώσεων.

Τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἀνέπτυξαν οἱ ὁμιλητές, εἶναι τὰ ἑξῆς: Μισθολογικό, Ἀσφαλιστικό, Ὡράριο, Συνδικαλιστικὲς ἐλευθερίες καὶ θέμα Ἐμπορικῆς Τραπέζης.

Τὸ μισθολογικὸ θέμα ἀνέπτυξε ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς ΟΤΟΕ καὶ πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Παντραπεζιτικοῦ Συλλόγου σδ. Κονταράκης, ὁ ὁποῖος μὲ πραγματικὰ ἀκλόνητα ἐπιχειρήματα ἀπέδειξε ὅτι τὸ αἴτημα τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν μας κατὰ 25 ο/ο εἶναι ὄχι μόνο λογικό, ἀλλὰ καὶ ἐλάχιστο ὅριο ὑποχωρήσεώς μας μπροστὰ στὴν ἁλματώδη αὔξηση τοῦ τιμαρίθμου. Τὶς ὑπόλοιπες εἰσηγήσεις ἀνέπτυξε ὁ σδ. Μαυρουλίδης, τὸ κείμενο τῶν ὁποίων παραθέτουμε παρακάτω.

Οἱ εἰσηγήσεις τοῦ σδ. Μαυρουλίδη

Τὸ ἀσφαλιστικό

Τὸ πρόσφατον Πανελλαδικὸν Παντραπεζοϋπαλληλικὸν Συνέδριο ἔθεσε μεταξὺ τῶν πρώτων καθηκόντων τῆς ἡγεσίας τοῦ Κλάδου μας καὶ τὸ «ἀσφαλιστικὸν θέμα» τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων ὡς καὶ τὸ θέμα τοῦ «ὡραρίου».

1. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν «Ἀσφαλιστικὸν θέμα» ἐννοοῦμεν τὴν ὁμαλὴν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀσφαλίσεως τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν ἐξασφάλισιν ἱκανοποιητικῶν παροχῶν.

Καὶ τοῦτο, κατ' ἀρχὴν ἐπικρατήσασαν πεποίθησιν εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν μας δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἐφ' ὅσον:

α) Ἐπεξετείνετο ἡ αὐτοτελὴς ἀσφάλισις καὶ εἰς τὰς μὴ διαθετούσας τοιαύτην κατηγορίας Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων.

β) Ἐξασφαλισθῶσιν οἱ πόροι δι' ἅπαντα τὰ ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα, ὥστε νὰ παύσῃ νὰ ὑφίσταται ἡ ἀπειλὴ τῆς βαθμιαίας μετατροπῆς τούτων εἰς ἐλλειμματικὰ μὲ σκοπὸν τὴν διάλυσίν των, ἄλλων μὲν εἰς πλησιέστερον, ἄλλων δὲ εἰς ἀπώτερον χρόνον.

γ) Ὑπάρχει εὐχέρεια χρησιμοποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν διαθετόντων τοιαύτην πρὸς δημιουργίαν ἰσχυρῶν πηγῶν πόρων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν καὶ ἐπιβαρύνσεων.

δ) Διασφαλισθῇ ἡ ἀκώλυτος λειτουργία τῶν Ταμείων Ὑγείας καὶ βελτιωθῇ ἡ περίθαλψις. Πᾶσα ἀπόφασις σχετικὴ μὲ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν καὶ τὴν οἰκονομικήν των ἰσορροπίαν νὰ λαμβάνεται κατόπιν συνεργασίας μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ταμείων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς οἰκονομικῆς δυνατότητος τῶν Ὀργανισμῶν.

Καὶ αὐταὶ ἦσαν αἱ ἀρχαὶ ἐφ' ὧν ἐβαδίσαμεν συμφώνως πρὸς τὰ προηγηθέντα τοῦ τελευταίου Συνεδρίου.

Ὅλοι ὅμως γνωρίζομεν ὅτι, ὄχι μόνον δὲν ἠδυνήθημεν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὰ διατακτικὸν μέρος τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ἀλλὰ εὑρισκόμεθα συνεχῶς καὶ ζῶμεν ὑπὸ τὸν ἄγριον ἐφιάλτην μιᾶς ἁρπαγῆς καὶ τῶν κεκτημένων διὰ μιᾶς καλῶς ὀργανωμένης τακτικῆς ἀποπνίξεως τῆς κλαδικῆς ἀσφαλίσεως.

Τακτικῆς ὀλεθρίας, ἀνεξαρτήτως τοῦ σκοποῦ εἰς ὃν τείνει. Διότι ὁ σκοπὸς τῆς ἑνιαίας ἀσφαλίσεως εἶναι καὶ θεωρητικῶς καὶ δεοντολογικῶς ὁ ὀρθὸς καὶ ἀπαραιτήτως ἐφαρμοστέος. Διαφωνοῦμεν ὅμως ὡς πρὸς τὴν ἀκολουθητέαν σειράν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶναι: Παροχαὶ εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας, ὕψωσις αὐτῶν εἰς ἐπίπεδα καλύπτοντα πλήρως τὰς ἀνάγκας καὶ κατόπιν σκέψις καὶ συζήτησις περὶ ἑνοποιήσεως.

Τώρα ὅμως θέλουν: Γκρέμισμα τῶν ὑπαρχόντων, ἰσοπέδωσιν ἐν ἀθλιότητι καὶ ξεκίνημα ἀπὸ τοῦ μηδενὸς μὲ χρησιμοποίησιν ὅλων ἡμῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν μας ὡς πειραματοζώων, διαφόρων ἀσκουμένων εἰς τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν προσώπων.

Καὶ ἡ τακτικὴ τῆς διαλύσεως τῶν Ταμείων εἶχε δύο μορφὰς τὴν ἄμεσον καὶ τὴν ἔμμεσον:

Ἡ ἄμεσος δηλ. ἡ εὐθέως καὶ δι' ἀπροκαλύπτων διατάξεων κατάργησις τῆς αὐτοτελοῦς ἀσφαλίσεως ἠκολουθήθη εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθὸν καὶ ἀπέτυχεν, διότι ἄμεσος ἦτο καὶ ἡ καθολικὴ ἀντίδρασις τῶν ἐργαζομένων ὄχι μόνον τῶν Τραπεζικῶν, ἀλλὰ ὅλων τῶν αὐτοτελῶς ἠσφαλισμένων. Δι' αὐτὸ ἠκολουθήθη ἐν συνεχείᾳ καὶ ἀκολουθεῖται παρὰ τῶν χαλκέων τῆς ἀσφαλιστικῆς μας ἐξοντώσεως ἡ ἔμμεσος, ἡ ὁποία συνίσταται α) εἰς τὴν ἀποξένωσιν τῶν διοικήσεων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν ἀπὸ τοὺς πραγματικοὺς φορεῖς αὐτῶν, δηλ. τοὺς ἀμέσως ἐνδιαφερομένους, τοὺς ἠσφαλισμένους, διὰ τῆς βαθμιαίας τοποθετήσεως ἐγκαθέτων εἰς αὐτάς, οἵτινες, εἰς τὴν κατάλληλον στιγμὴν νὰ ἐκτελέσουν τὰς οἵας θὰ λάβουν ἐντολὰς εἰς βάρος τῆς αὐτοτελοῦς ἀσφαλίσεως, καὶ β) εἰς τὴν ἐπιβολὴν δυσβαστάκτων οἰκονομικῶν βαρῶν εἰς τὰ Ταμεῖα, ὥστε νὰ ἐπέλθῃ ἡ οἰκονομικὴ ἐξόντωσις αὐτῶν.

Ὡς σταθμοὺς τῆς πρώτης περιστάσεως ἐγκαθέτων ἐδοκιμάσαμεν: 1) «Τὸ περίφημον» ἐκεῖνο Ν)σχέδιον Δεκεμβρίου 1962 - Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου 1963 δι' οὗ ὁ τότε Ὑπουργὸς Ἐργασίας μετὰ τοῦ τότε Γεν. Γραμματέως τῆς ΓΣΕΕ διὰ τοῦ πολυθρυλήτου ἄρθρου 27 ὥριζεν ἀπολύτους ρυθμιστὰς τῶν διορισμῶν εἰς τὰς διοικήσεις τῶν Ταμείων τὰ δύο ταῦτα πρόσωπα (Γ.Γ. τῆς ΓΣΕΕ καὶ Ὑπουργὸν Ἐργασίας) καὶ 2) Τὴν κατ' ἐπανάληψιν ἐμφανισθεῖσαν εἰς Νομοσχέδια περὶ δικηγόρων διατάξεων τῆς ἀναγκαστικῆς τοποθετήσεως δικηγόρων εἰς τὰς Διοικήσεις τῶν Ταμείων.

Καὶ οἱ ἀγῶνες μας δι' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἦσαν ἀδυσώπητοι καὶ νικηφόροι, καθ' ὃν χρόνον εἶχον ἀναληφθῆ. Ὅμως ἐπετύχομεν τὸ δεύτερον (τῶν δικηγόρων) μέχρι στιγμῆς ν' ἀποτρέψωμεν, διότι τὸ πρῶτον ἔδει δυστυχῶς νὰ ἐπανέλθῃ ὑπούλως ὑπὸ νομοσχέδιον καταστὰν ἤδη νόμος καὶ μὲ τίτλον «περὶ ἐργατῶν Γερμανίας» καὶ εἰσαχθὲν ἀπὸ τὸν νῦν Ὑπουργὸν Ἐργασίας (κατὰ Ἰούλιον 1964 τὸ τονίζω διὰ τὸν ἀνύποπτον χρόνον, ἀπὸ πλευρᾶς τυχὸν καλοθελητῶν ποὺ τυχὸν νὰ μὲ κατηγόρησαν ὡς ἀναλαβόντα πολιτικὴν ἐπίθεσιν) τὸν περίφημον Α.Ν. 4346)10.7.64 κατὰ τὸ ἄρθρον 8 παρ. 4 τοῦ ὁποίου μόνος ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν θεωρεῖ ποῖαι Ὀργανώσεις τῶν ἐργαζομένων εἶναι αἱ πράγματι ἀντιπροσωπευτικαὶ διὰ νὰ λαμβάνῃ ἐξ αὐτῶν καὶ νὰ διορίζῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὰς διοικήσεις τῶν Ταμείων. Οὕτω εἶναι δυνατὸν νὰ ἴδωμεν εἰς τὰ Ταμεῖα μας, πρόσωπα ὄχι μόνον ξένα πρὸς τὰς διοικήσεις τῶν Συλλόγων μας, ἀλλὰ καὶ ξένα πρὸς τοὺς Συλλόγους μας καὶ πρὸς τὸν κλάδον καὶ ἀπὸ ἀντισυλλόγους ἀκόμη (ἐφ' ὅσον αὐτοὶ θὰ τυγχάνουν τῆς εὐνοίας τοῦ δεδομένου τῆς στιγμῆς ἐκείνης Ὑπουργοῦ) προσβαλλομένης οὕτω καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος.

Κατὰ δὲ τὴν παράγραφον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ Νόμου πρόσωπα ξένα πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἐργαζομένων ἀκόμη, διεισδύουν εἰς τὰ Ταμεῖα μας ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ «εἰδικοῦ προσώπου» τοῦ ἔχοντος πεῖραν εἰς τὰ θέματα Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

Πλεῖστα ὅσα Ταμεῖα ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἐπλήγησαν διὰ τῆς διατάξεως αὐτῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τρία τοῦ κλάδου μας.

Τὴν δευτέραν μορφὴν ἐπιθέσεως κατὰ τῶν Ταμείων, τῆς οἰκονομικῆς δηλ. ἐξοντώσεως αὐτῶν, ἐδοκιμάσαμεν ἀλλεπαλλήλως εἰς τὸν τομέα τῆς ἀσφαλίσεως τῆς Ὑγείας μας, διότι τὰ Τ.Υ. ἦσαν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν τὴν μεγαλυτέραν εὐπάθειαν, δι' αὐτὸν τὸν λόγον καὶ ἐπελέγησαν κατὰ τὴν ἐπίθεσιν. Δὲν ἐπεκτείνομαι εἰς ἀριθμοὺς καίτοι ἔχω πλῆθος ἐξ αὐτῶν. Ἀναφέρω μόνον ΔΥΟ ἐνδείξεις ποὺ στὴν σύγκρισίν των συνθέτουν μίαν τρομερὴν ἀνισότητα.

Κατὰ τὴν πενταετίαν 1960 - 65 αἱ κύριαι καὶ μοναδικαὶ πηγαὶ ἐσόδων τῶν Ταμείων, δηλ. αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἠσφαλισμένων, ηὐξήθησαν κατὰ 19%. Αἱ κύριαι πηγαὶ δαπανῶν τῶν Ταμείων ἤτοι ἰατρικαὶ ἀμοιβαὶ καὶ ἔξοδα νοσηλείας καὶ ἐξετάσεων παρουσίασαν αὐξήσεις κυμαινομένας κατὰ κλάδους ἀπὸ 50 - 167% (Μ. Ο. 101%).

Ἡ ἀνισότης αὐτὴ 19:101, ἐπαναλαμβανομένη, εἶναι εὔκολα νὰ καταλάβουμε ποῦ ἀσφαλῶς θὰ ὁδηγήσῃ.

Συνάδελφοι,

Ἡ σημερινὴ κατάστασις περὶ τὴν ἀσφάλισίν μας παρουσιάζεται κατόπιν τῶν ὅσων ἀναφέραμεν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τὴν μορφὴν τῶν ἀνυποχωρήτων καὶ μὴ ἀπομακρυνθεισῶν ἀπειλῶν κατ' αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τὴν εἰκόνα τῶν ἀσφαλιστικῶν μας αἰτημάτων τὰ ὁποῖα ἔχουν διαμορφωθῆ οὕτως ὥστε νὰ περιλαμβάνουν συγχρόνως καὶ διεκδικήσεις ἀλλὰ καὶ οὐσιαστικὰ ἀμυντικὰ μέτρα κατὰ τῶν ἀπειλῶν τούτων μὲ σκοπὸν τὴν ἐξαφάνισίν των.

Τὸ Γ' Πανελλαδικὸν Συνέδριον τῆς Ὁμοσπονδίας μας ἀπεφάσισε νὰ διεκδικήσωμεν:

1) Πιστὴν τήρησιν τῶν Νόμων, οἱ ὁποῖοι κατοχυρώνουν τὴν οἰκονομικὴν ὑπόστασιν τῶν Ταμείων.

2) Συμπαράστασιν καὶ βοήθειαν τῶν Ταμείων εἰς τὴν προσπάθειαν ἐλευθέρας χρησιμοποιήσεως καὶ ἀξιοποιήσεως τῶν διαθεσίμων των ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων αὐτῶν, πρὸς ἑδραίωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς οἰκονομικῆς των θέσεως.

3) Σύστασιν Κοινωνικοῦ Πόρου ὑπὲρ τῶν Ταμείων τῶν Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἀποτροπὴν τῆς μεταβολῆς τούτων εἰς ἐλλειμματικὰ ὡς καὶ διὰ τὴν δυνατότητα ἀναλήψεως παντοειδῶν ἐπιβαρύνσεων τὰς ὁποίας ἡ ἐξέλιξις περὶ τὴν ἀσφάλισιν ἐνδέχεται νὰ ἐπιφέρῃ.

4) Ἐπέκτασιν τῆς κλαδικῆς ἀσφαλίσεως καὶ εἰς τοὺς μὴ διαθέτοντας τοιαύτην συναδέλφους τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν. Δύναται τοῦτο κάλλιστα νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἱδρύσεως Ἐπικουρικῶν Ταμείων ἢ τῆς ἐντάξεως αὐτῶν εἰς ἤδη ὑφιστάμενα.

5) Νὰ κατοχυρωθῇ διὰ Νόμου ἡ ἀρχὴ ὅπως «οὐδεμία ἐνέργεια, πρᾶξις ἢ ἀπόφασις πάσης φύσεως ὁπωσδήποτε ἐπιδρῶσα ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς θέσεως, διοικήσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐν γένει Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν, ἀνεξαρτήτως σκοποῦ καὶ νομικῆς μορφῆς αὐτῶν θὰ εἶναι ἔγκυρος ἄνευ τῆς συμφώνου γνώμης ἐκπροσώπων τῶν διοικήσεων τῶν Ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν οἵτινες ἐπισήμως θὰ συμμετέχουν εἰς τὰ ἁρμόδια διὰ τὴν ἐνέργειαν, πρᾶξιν ἢ ἀπόφασιν ὄργανα».

6) Εὐχέρειαν πρὸς τὰ Ταμεῖα Ὑγείας διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν εἴτε μεμονωμένως εἴτε κοινοπρακτικῶς, ἰατρείων, ἐργαστηρίων, νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων.

7) Κατάργησιν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 4346)64. Ἐπαναφορὰν τῶν πρὸ τοῦ Νόμου τούτου διατάξεων περὶ συνθέσεως τῶν διοικήσεων τῶν Ταμείων καὶ διορισμὸν τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἠσφαλισμένων καθ' ὑπόδειξιν τῶν Πρωτοβαθμίων Ὀργανώσεων αὐτῶν, προσαρμοζομένων πρὸς τοῦτο καὶ τῶν οἰκείων Καταστατικῶν τῶν Ταμείων.

8) Συνέχισις ἀγῶνος διὰ νοσήλεια διακοπέντος λόγῳ τῆς κρίσεως.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι.

Ὅλοι ἐζήσατε τοὺς μεγαλοπρεπεῖς καὶ ἀνταξίους πρὸς τὰς παραδόσεις τοῦ κλάδου μας ἀγῶνας τῆς Ὁμοσπονδίας, ὡς πρὸς τὸ ἀσφαλιστικόν. Παρὰ τούτους ὅμως καὶ παρὰ τὴν ἀποτροπὴν ὡρισμένων κινδύνων δοκιμάζομεν τὰς ὀδύνας ἀπὸ τὰ ἐπελθόντα ἤδη πλήγματα, ζῶμεν ὑπὸ τὸν ἐφιάλτην τῆς ἀπειλῆς ἐνῶ ἔχομεν νὰ προβάλωμεν καυτὲς τὶς διεκδικήσεις ποὺ σᾶς ἀνέφερα.

Ἂν δοκιμάζομεν ὀδύνες τῶν πληγμάτων καὶ ἂν ζῶμεν ὑπὸ τὸν ἐφιάλτην τῆς ἀπειλῆς ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι, τὸ θετικὸν γνώρισμα τῶν ἀγώνων τοῦ κλάδου μας, ποὺ εἶναι ἡ καθολικότης, τὸ συμπαγές, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ ἐπιβλητικότης, τὸ χρησιμοποιήσαμε πάντοτε ἀπὸ τὴν ἀρνητικὴ θέση τὴ θέση τῆς ἀμύνης.

Περιμέναμε τὰ κτυπήματα διὰ νὰ τὰ ἀποκρούσωμεν. Μᾶς ὡδήγησεν εἰς αὐτὸ ἡ συντηρητικότης καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν νομιμότητα.

Αὐτὰ ὅμως ἂν δὲν ἐξελήφθησαν ὡς ἀδυναμία, ἀναμφισβητήτως ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς βάσεις ἐξορμήσεως ἐναντίον ἡμῶν μὲ τὰ ἀναφερθέντα ἀποτελέσματα.

Δι' αὐτὸ ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὴν νομιμότητα ἐπιβάλλεται νὰ λάβῃ ἄλλην μορφήν. Τῆς ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΩΣ πλέον νομίμων καὶ ἠθικῶν αἰτημάτων.

Τὸ ὅ,τι τὰ ἐκτεθέντα αἰτήματα ἄλλοι κλάδοι κατὰ πλειοψηφίαν ἔχουν ἐπιτύχει, ἀποδεικνύει ὅτι ὑφίστανται καὶ τὰ πραγματικὰ καὶ τὰ ἠθικὰ ἐρείσματα θεμελιώσεως τῆς νέας μας θέσεως, ἀλλὰ καὶ ἐμφανίσεως εἰς ὅλην του τὴν ἔκτασιν τοῦ ἀνεκμεταλλεύτου ἐδάφους τῶν ἀσφαλιστικῶν μας διεκδικήσεων.

Αἱ ἐνδείξεις ἄλλωστε λέγουν, ὅτι εἰσήλθομεν εἰς τὰ τελευταῖα στάδια τῆς ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ἐκκαθαρίσεως τοῦ τομέως τῆς ἀσφαλίσεως. Ὅπως δηλ. καὶ ἂν ἔχουν τὰ πράγματα, εἴτε θέσωμεν, εἴτε δὲν θέσωμεν ἀσφαλιστικὰς διεκδικήσεις, τὴν ἐπίθεσιν θὰ τὴν ὑποστῶμεν. Συνεπῶς διατί, ἐφ' ὅσον ἔχομεν ζωτικώτατα καὶ δικαιότατα ἀσφαλιστικὰ αἰτήματα, τὴν μάχην νὰ μὴν τὴν δώσωμεν εἰς τὸ ἐπίπεδον αὐτῶν καὶ δι' αὐτά; Διατί νὰ μὴν τὴν δώσωμεν εἰς τὸν τομέα τῆς βελτιώσεως καὶ νὰ τὴν δώσωμεν εἰς τὸν τομέα τῆς ἀφαιρέσεως καὶ τῆς συγκρατήσεως;

Τὸ Συνέδριον μὲ στερρὰν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἔφερε τὸ δικό σας πνεῦμα εἰς τὴν Ἡγεσίαν τῆς Ὁμοσπονδίας αὐτὴν τὴν ἐντολὴν τῆς ἔδωσε. «Στὴν Πορεία τῆς διαμορφώσεως τῆς Ἀσφαλίσεως εἰς τὴν Χώραν μας νὰ εἴμεθα οἱ Πρωταγωνισταὶ καὶ συντελεσταὶ προόδου αὐτῆς, καὶ ὄχι παθητικοὶ δέκται τῆς οἱασδήποτε καὶ κατὰ βεβαιότητα ξένης πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων-ἠσφαλισμένων, πολιτικῆς, ἥτις ἐν ἀπουσίᾳ ἡμῶν καὶ τῶν ζωντανῶν ἐνδιαφερομένων ἐργατοϋπαλληλικῶν κλάδων θὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν καταβαράθρωσιν τῆς ἀσφαλίσεως.

Τὸ ὡράριο

ΙΙ. Τὸ αἴτημα τοῦ ὡραρίου παρουσιάζει δύο μορφάς.

Τὴν διασφάλισιν τῆς ἀπασχολήσεως τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων ἐντὸς τῶν νομίμων χρονικῶν ὁρίων καὶ τὴν διεκδίκησιν τοῦ ἑνιαίου ὡραρίου τῶν 39 ὡρῶν ἑβδομαδιαίως καὶ ὁμοιομόρφως εἰς ἅπασαν τὴν Χώραν.

Ἡ πρώτη μορφὴ εἶναι μέρος τῶν ἀγώνων τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανσεων τοῦ κλάδου μας διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἀδηφαγίας τῶν διοικήσεων τῶν Τραπεζῶν εἰς τὴν καταστρατήγησιν τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας, τὸ μέρος δηλ. ἐκεῖνο τῶν παραβιάσεων τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας τὸ ὁποῖον, λόγῳ τῆς ὁμοιομορφίας του εἰς τὸν κλάδον μας ἀποτελεῖ καὶ ἀντικείμενον δράσεως τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ὑπὸ τὴν ὀξυτέραν δὲ αὐτοῦ μορφὴν ἐμφανίζεται εἰς τὰς Τραπέζας τὰς διαθετούσας εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν Ὑποκαταστήματα ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὰς ἐμπορικάς.

Ἡ ἔλλειψις Ὀργάνων ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας τῆς Ἐργασίας καὶ ἡ ἀνυπαρξία νομοθεσίας, προβλεπούσης αὐστηροτάτας κυρώσεις διὰ τοὺς παραβάτας, ἀναποτρέπτως ὁδηγεῖ εἰς τὴν δημιουργίαν συστημάτων φαλκιδεύσεως τοῦ ἐλευθέρου χρόνου τῶν ὑπαλλήλων διὰ παρατάσεως τῆς ἐργασίας των καὶ θολώσεως τῆς νομίμου ἀπασχολήσεώς των διὰ διαφόρων ἑτέρων νομιμοφανῶν μέσων, (ὡς πλασματικῶν ὑπερωριῶν κλπ.).

Ἡ ἀπαράδεκτος αὐτὴ ἀντιϋπαλληλικὴ τακτική, εἰς μὲν τὸ κέντρον ἐφαρμόζεται εἰς διάφορα ὑποκ)τα κυρίως τῆς μείζονος περιφερείας τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης εἰς δὲ τὰς Ἐπαρχίας, ἀποτελεῖ μόνιμον κατάστασιν δι' ἅπαντα σχεδὸν τὰ κατὰ τόπους ὑποκ)τα, τὸ προσωπικὸν τῶν ὁποίων ἐξαναγκάζεται νὰ προσφέρῃ δωρεὰν ἐργασίαν, καὶ μέχρι τῶν νυκτερινῶν ὡρῶν ἀκόμη πολλάκις δὲ καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτάς.

Ἡ ἀνεπάρκεια τῶν ὑπηρεσιῶν Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας εἶναι καὶ ἀριθμητικὴ καὶ ὀργανική, δὲν ὑφίστανται Ὑπηρεσίαι Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ὁπότε ἀφίεται ἡ τήρησις τῆς νομοθεσίας εἰς τὰς γνώσεις καὶ τὸ φιλεργατικὸν πνεῦμα τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Ἡ ἀριθμητικὴ ἀνεπάρκεια τῶν Ἐποπτικῶν Ὀργάνων, ὁ φόρτος ἐργασίας καὶ ἡ συνεπαγομένη ταῦτα ἀρρυθμία εἶναι φυσικὸν νὰ ἐπιφέρῃ καὶ ὀργανικὴν χαλάρωσιν καὶ ἀπογοήτευσιν εἰς τὰ κατὰ κανόνα φιλότιμα ὄργανα Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας. Σὺν τοῖς ἄλλοις δὲ ὑφίστανται καὶ τὰς πιέσεις τῶν ἰσχυρῶν (καὶ ἰσχυροὶ εἶναι πάντοτε ἡ ἐργοδοσία μὲ τοὺς παντοειδεῖς πλοκάμους της) πρᾶγμα τὸ ὁποῖον χαλαρώνει ἔτι περισσότερον καὶ περιστέλλει τὸ ἔργον.

Ἡ ἀδυναμία αὐτὴ ἐπιβολῆς τοῦ Νόμου διὰ τῆς πλήρους καὶ ἀπροσκόπτου λειτουργίας τῶν Ὀργάνων αὐτοῦ, ἀποθρασύνει τοὺς ἐργοδότας καὶ τὰ ὄργανά των καὶ αὐξάνει τὴν ἀδηφάγον βουλιμίαν των διὰ τὴν ἀποκόμισιν ὠφελῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης. Ἔφθασε δὲ ἡ τραχύτης τῶν ἐργοδοτῶν καὶ εἰς ἐκεῖνο ἀκόμη τὸ ἀνήθικον σημεῖον νὰ τίθεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν κριτηρίων ἀξιολογήσεως καὶ ἀνελίξεως τοῦ ὑπαλλήλου, ἡ ἐκτεταμένη ἢ μὴ συμμετοχὴ αὐτοῦ, εἰς τὸ ἀφόρητον καθεστὼς τῆς ἐξαναγκαστικῆς ὑπεραπα-

(Συνέχεια στὴν 4η σελίδα)

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Γιατὶ δὲν ἀπήργησε..

Συνάδελφος ποὺ τοποθετήθηκε πρόσφατα σὲ περιφερειακὸ ὑποκατάστημα ἀπὸ τὴν ἐπαρχία καὶ ὁ ὁποῖος δὲν θεώρησε ὑποχρέωσή του νὰ ἀκολουθήσῃ τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν ἄλλων συναδέλφων τοῦ ὑποκαταστήματός του στὴν τελευταία 24ωρη ἀπεργιακὴ ἐκδήλωση, προέβη σὲ ἐκπληκτικὴ ὁμολογία ὅτι θεωρεῖ τὸν ἑαυτό του στὴν Ἀθήνα «Ἀλεξιπτωτιστὴ» γιὰ τὴν τακτοποίηση ἀτομικῶν ζητημάτων, ὅτι ἀδιαφορεῖ γιὰ τὶς προσπάθειες τῶν ἄλλων συναδέλφων του σὲ συλλογικὸ ἐπίπεδο διότι πιστεύει ὅτι ὅποιος ἐπιθυμεῖ νὰ «ἀνέβῃ» στὴν Τράπεζα πρέπει νὰ μετέλθῃ ὅλα τὰ μέσα, μεταξὺ δὲ αὐτῶν, φυσικά, καὶ τὸν «ἀπεργοσπαστισμό»!!

Εὖγε του!! Τὸν παραδίδουμε στὴν κρίση τῶν συναδέλφων.

Τὸ ζήτημα ὅμως δὲν εἶναι ὁ συγκεκριμένος, ὁ λαλίστατος μέσα στὴν ἐπιπολαιότητά του, συνάδελφος, ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια, πού, ἀτυχῶς γίνεται κάθε μέρα καὶ περισσότερο αἰσθητὴ ὅτι δηλαδὴ ἡ περίφημη «καριέρα» στὴν Τράπεζα δὲν εἶναι πάντοτε ὑπόθεση ἀτομικῶν ἱκανοτήτων καὶ ὑπηρεσιακῆς ἐπάρκειας ἀλλὰ ἐνίοτε ψυχροῦ ὑπολογισμοῦ, καιροσκοπισμοῦ καὶ ἀρριβισμοῦ. Φυσικὰ ὑπεύθυνοι γι' αὐτὴ τὴν κατάσταση δὲν εἶναι οἱ συνάδελφοι, ποὺ στὴ συντριπτική τους πλειοψηφία μοχθοῦν καὶ πιστεύουν — ἀλλοίμονο — στὴν εὐθεῖα ὁδό, ἀλλά... «θοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου».

Ἡ... ἀναμόρφωση τῶν Κυλικείων

Ἀπὸ τὸ κῦμα τῶν ἀναμορφώσεων ποὺ ἔχει κατακλύσει τὸν τελευταῖο καιρὸ τὴν τράπεζα φυσικὰ δὲν γλύτωσαν καὶ τὰ Κυλικεῖα. Καινοτομίες χωρὶς προηγούμενο ἐφαρμόστηκαν, ποὺ φανταζόμαστε ὅτι οἱ ἐμπνευστές τους θὰ γραφτοῦν μὲ χρυσὰ γράμματα στὸ βιβλίο τῆς ἱστορίας τῶν...καφὲ-μπάρ. Συγκεκριμένα: α) (Οἰκονομία) περιωρίστηκε τὸ μέγεθος τοῦ ...χαρτιοῦ στὸ μισό, μέσα στὸ ὁποῖο τυλίγονται τὰ προσφερόμενα εἴδη. β) (Ἀμηχανία ἐπιλογῆς) σ' ἕνα ἀπὸ τὰ κυλικεῖα περιωρίστηκε ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰδῶν γιὰ νὰ μὴν...χαζεύουν οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ χάνουν μπροστὰ στὴν μεγάλη ποικιλία. γ) (Ταμιακὴ ἀξιοπρέπεια) ἀντικαταστάθηκαν τὰ σάντουϊτς μὲ ἄλλα πολυτελέστερου τύπου, ὁ ὁποῖος ἐκρίθη πιὸ κατάλληλος γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ... ἀξιοπρεπέστερα τὰ στομάχια τῶν συναδέλφων, κλπ. Ἔτσι λοιπόν, ἀναφέροντας μόνο ὡρισμένα ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἐφαρμόζονται, ἀναρωτιόμαστε τὶ ἄλλο θὰ γίνῃ προκειμένου νὰ... ἐξυπηρετηθοῦν οἱ συνάδελφοι. Ὦ ἀναμόρφωση, πόσα φαιδρὰ γίνονται στ' ὄνομά σου!

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΗ

Σὲ προηγούμενα φύλλα τῆς «Τραπεζιτικῆς» ἐδημοσιεύσαμε τὰ ἑξῆς:

«Μᾶς κατηγγέλθη ἀπὸ συνάδελφον καὶ ἐλεγχθὲν διεπιστώθη ἀπὸ ἡμᾶς, ὅτι ἀνώτατο στέλεχος τῆ Τραπέζης ποὺ ὑπηρετεῖ σὲ σοβαρή, ὑπεύθυνη θέση, ἐδέχθη, γιὰ νὰ μὴν ποῦμε ὅτι ἐπίεσε, γιατὶ θὰ εἶναι ἴσως βαρειὰ ἡ λέξη αὐτή:

1. Τὸ παιδί του νὰ ἐργάζεται «οἴκοι» (αὐτὸ εἶναι ἐρευνητέον δηλαδὴ ἐὰν εἰργάζετο) σὲ ἐργασία τελείως ξένη πρὸς αὐτό.

2. Ἐπὶ μῆνες νὰ εἰσπράττῃ σὰν μηνιαία ὑπερωριακὴ ἀποζημίωση τὸ ἀνώτατον ποσὸν ποὺ κατεβάλλετο, τὴν ἐποχὴ ποὺ εἰργάζετο.

3. Ἐνῶ ὑπῆρχαν ἄλλοι συνάδελφοι τῆς ἰδίας ἐργασίας δὲν ἐκαλοῦντο νὰ ἐργασθοῦν ὑπερωριακῶς. Ἐρωτᾶται: κ. Διοικητά: Εἶναι ἐπιτρεπτὸ τὸ στέλεχος αὐτὸ ποὺ οὐσιαστικὰ θἄπρεπε νὰ κληθῇ σὲ ἀπολογία γιὰ τὴν πράξη του αὐτή, νὰ ὑπηρετῇ σὲ θέση ὑπεύθυνη καὶ δὴ σοβαρή;

Ἡ Ἐκπροσώπησις σᾶς μεταφέρει τὴν καταγγελία καὶ ἀναμένει νὰ ἐπιληφθῆτε προσωπικῶς τῆς ὑποθέσεως τὴν ὁποίαν ἀποφεύγουμε νὰ χαρακτηρίσουμε».

Μολονότι πέρασαν τρεῖς μῆνες ἀπὸ τὴν παραπάνω καταγγελία μας, ἀπάντηση δὲν πήραμε. Προειδοποιοῦμε ὅτι ἡ ὑπομονή μας ἐξαντλεῖται καὶ ὁ καθένας ἂς ἀναλάβῃ τὶς εὐθῦνες του.

ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΕΙΛΗ ΕΝΤΟΝΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΗΣ Α.Τ.Ε. ΕΠΕΤΥΧΑΝ ΝΑ ΣΥΓΚΙΝΗΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ

ΕΔΟΘΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Στὶς 4 Ὀκτωβρίου, τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἀγροτ. Τραπέζης ἐπραγματοποίησε 2ωρη στάσι ἐργασίας, ταυτόχρονα δὲ ἐπρογραμμάτισε 24ωρη Πανελλαδικὴ ἀπεργία γιὰ τὴν λύσιν τῶν ἐκκρεμῶν αἰτημάτων του ποὺ χρονίζουν λόγῳ τῆς παρελκυστικῆς πολιτικῆς ποὺ ἠσκήθη ἀπὸ τὴν Διοίκηση τῆς Τραπέζης. Τὰ αἰτήματα γιὰ τὰ ὁποῖα ὁ Σύλλογος ἐκάλεσε τὸ Προσωπικὸ σὲ ἀγῶνα εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1) Ὀργανισμὸς Ὑπηρεσίας
2) Ἴση μεταχείριση.
3) Προαγωγὲς Ἀρχιλογιστῶν.
4) Ἐνοίκια νέων Ὑπαλλήλων.
5) Ἐπάνδρωση Κατ)μάτων Ἐπαρχιῶν, καὶ
6) Ἄμεση κοινοποίηση μεταθέσεων.

Παράλληλα ὅμως μὲ τὴν πραγματοποίηση τῆς 2ωρης στάσεως, τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου προέβη σὲ διαβήματα πρὸς ὅλους τοὺς ἁρμοδίους Κυβερνητικοὺς παράγοντες ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ ἀπέσπασε ὑπόσχεση ταχείας ἐπιλύσεως ὅλων τῶν θεμάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ Προσωπικὸν τῆς Α.Τ.Ε. Ὕστερα ἀπὸ ὅλ' αὐτὰ ἡ γιὰ τὴν 8)10 προγραμματισθεῖσα ἀπεργία ἀνεστάλη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὸν Σύλλογο Ὑπαλλήλων τῆς ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ γιὰ τὴν συμπαράστασί του στὸν ἀπεργιακό μας ἀγῶνα.

Η ΠΑΝΤΡΑΠΕΖΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ 4)10)1965

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 3η σελίδα)

σχολήσεως.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀντίδρασις τῶν Ὀργανώσεών μας καὶ ἑτέρων ἐνδιαφερομνων Ὀργανώσεων συνετέλεσεν ὥστε, ἀπὸ ἑνὸς καὶ πλέον ἔτους νὰ προβλεφθῇ διὰ Νόμου ἡ ἐπάνδρωσις τῶν ἁρμοδίων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν πρὸς κάλυψιν τῶν ὑφισταμένων ἀναγκῶν. Φαίνεται ὅμως, συνάδελφοι, ὅτι αἱ σκοτειναὶ δυνάμεις ἐπικρατοῦν, τὸ θέμα εὑρίσκεται εἰς τὴν θεωρίαν ἀκόμη καὶ ἓν καὶ πλέον ἔτος ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ Νόμου αἱ κραυγαὶ ἀπογνώσεως τῶν καταδυναστευομένων συναδέλφων μας ἀκούγονται ἀπὸ παντοῦ.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ θετικὴ πλευρά. Εἶναι ὁ ἀγὼν τῶν καταπιεζομένων. Ἡ πεῖρα καὶ ἡ ἱστορία τοῦ κλάδου μας διδάσκει ὅτι ἡ θαρραλέα παρέμβασις καὶ εὔστοχος ἐργασία τῶν Συλλογικῶν Ὀργανώσεων τοῦ Κλάδου μας καὶ μὲ τὴν συνεργασίαν καὶ βοήθειαν τῶν καταπιεζομένων συναδέλφων, ἐπέτυχε μέσα στὰ ὅρια τῶν δυνατοτήτων αὐτῶν ἔστω καὶ κατὰ περιόδους τὴν περιστολὴν τοῦ κακοῦ.

Αὐτὴν τὴν Συλλογικὴν Ἐργασίαν θὰ ἔλθῃ ἡ Ὁμοσπονδία εἰς τὴν ἀρξαμένην νέαν περίοδον νὰ συνδράμῃ ἀποφασιστικῶς, τόσον διὰ τοῦ συντονισμοῦ τῶν συλλογικῶν προσπαθειῶν, ὅσον καὶ διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς μηχανισμοῦ, ὥστε ὁ λανθάνων μέχρι στιγμῆς Νόμος καὶ ὁ προβλεπόμενος παρ' αὐτοῦ κρατικὸς μηχανισμὸς προστασίας τῆς Ἐργατικῆς νομοθεσίας νὰ γίνουν ἡ ἀληθὴς καὶ ἡ ἀναμενομένη πραγματικότης.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ προστασία τῶν ἐργαζομένων δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ ἀρτιότης τοῦ συστήματος ἀνευρέσεως τῶν ἐνόχων. Εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἡ τ ι μ ω ρ ί α αὐτῶν. Μεταφερόμεθα δηλ. εἰς θέματα διαδικασίας καὶ ἐκτάσεως ποινῆς.

Κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν αἱ παραβάσεις ὡραρίου κρίνονται ὡς τακτικὸν ἀδίκημα καὶ ἐκδικάζονται μετὰ πάροδον ἀρκετοῦ χρόνου, ὁ ὁποῖος ἀποβαίνει ἐν πολλοῖς εἰς ὄφελος τῶν ἐργοδοτῶν (ἐκτόνωσις). Ὁ βαθμὸς ἐπίσης τοῦ ἀδικήματος μετετράπη εἰς «πταῖσμα» ἀπὸ τὸν τοῦ «πλημμελήματος». Αἱ δὲ ποιναὶ ἐξαγοράζονται δι' ὀλίγων χιλιοδράχμων ἐνῷ ἡ ὑποκλαπεῖσα ὑπερεργασία ἀνέρχεται εἰς πολλὰς δεκάδας, εἰς εὐρυτέραν δὲ κλίμακα, εἰς ἑκατοντάδας χιλιοδράχμων.

Διὰ ταῦτα κατ' ἀπόφασιν τοῦ Γ' Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου ἡ Ὁμοσπονδία εἰς τὴν νέαν περίοδον αὐτῆς, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ἀναπτυχθησομένης δραστηριότητός της πρὸς ἐντοπισμὸν καὶ περιστολὴν τοῦ κακοῦ θὰ ἐπιδιώξῃ διὰ παντὸς νομίμου μέσου:

1) Πλήρη ἐπάνδρωσιν καθ' ἅπασαν τὴν χώραν τῶν Ἐπιθεωρήσεων Ἐργασίας διὰ τὴν ἄσκησιν συνεχοῦς καὶ ἀποτελεσματικοῦ ἐλέγχου.

2) Αἱ παραβάσεις τοῦ ὡραρίου νὰ κριθῶσιν ὡς πλημμελήματα νὰ ἐκδικάζωνται δὲ εἰς τὸ α ὐ τ ό φ ω ρ ο ν ἵνα ἐπιβάλλωνται ἄμεσοι κυρώσεις καὶ 3) Νὰ ἀναγνωρίζεται κατὰ τὴν αὐτὴν δίκην, ἡ ἀστικὴ ἀξίωσις πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ καθ' ὑπέρβασιν ἀπασχοληθέντος χωρὶς ν' ἀπαιτεῖται ἔγερσις ἀγωγῆς.

Οὕτω, τόσον αἱ ποινικαὶ συνέπειαι ἐνώπιον τῶν ὁποίων τὰ ἐργοδοτικὰ ὄργανα παρουσιάζουν εὐπάθειαν ἀλλὰ καὶ αἱ ἀστικαὶ τοιαῦται ἡ πλήρης δηλ. ἀποζημίωσις ὥστε «νὰ πονέσῃ τὸ πορτοφόλι τῶν ἐργοδοτῶν» κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ εἰσηγητοῦ εἰς τὸ συνέδριον, τὸ εὐπαθὲς δηλ. σημεῖον τῆς ἐργοδοσίας, θὰ ὁδηγήσουν εἰς τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν περιστολὴν μέχρις ἐκμηδενισμοῦ τοῦ κακοῦ.

Καὶ ἔρχομαι εἰς τὴν δευτέραν μορφὴν τοῦ αἰτήματος τοῦ ὡραρίου. Τῆς θεσπίσεως δηλ. ἑνιαίου καὶ ὁμοιομόρφως ἐφαρμοζομένου ὡραρίου 3 9 ὡ ρ ῶ ν ἑ β δ ο μ α δ ι α ί ω ς εἰς τὸ Κέντρον καὶ τὴν Ἐπαρχίαν, δ ι' ὅ λ α ς τ ὰ ς Τ ρ α π έ ζ α ς.

Εἶναι τὸ θέμα τόσον παλαιὸν ὅσον καὶ δίκαιον. Ἐχρόνισε, συνάδελφοι, τόσον ἀπὸ τὴν σκληρὰν ἀντίδρασιν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν συμμάχων των ὅσον καὶ ἀπὸ ἀδυναμίας τῆς συνδικαλιστικῆς πλευρᾶς. Ἡ παρατεταμένη αὐτὴ ἐργασία εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἡ κατανομή της μεταξὺ πρωΐας καὶ ἀπογευμάτων παρέχει μεγαλυτέρας εὐκαιρίας καταστρατηγήσεως καὶ τοῦ ἰσχύοντος ὡραρίου. Ἔχει δημιουργηθῇ τὸ ἀπαράδεκτον ἀποικιακὸν καθεστὼς τῶν ἐπαρχιῶν. Ἔχομεν δηλ. διπλὴν μορφὴν μειώσεως τοῦ Ἐπαρχιακοῦ συναδέλφου καὶ ἠ θ ι κ ὴ ν (διότι τὸν θεωροῦν οὕτω κ α τ ώ τ ε ρ ο ν εἶδος) καὶ π ρ α γ μ α τ ι κ ὴ ν διὰ τῆς στερήσεως χρόνου πολυτίμου διὰ τὴν ὑγείαν του, διὰ τὴν πνευματικὴν καλλιέργειάν του καὶ διὰ τὰς φροντίδας ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας του.

Κατὰ τὴν πρὸ ἔτους περίπου κοινὴν ἐνέργειαν τῶν Συλλόγων τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν πρὸς τὴν Κλαδικὴν Ἐργοδοτικὴν Ὀργάνωσιν τὴν ἕνωσιν τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν, ἐζητήθη ὅπως συμφωνηθῇ μεταξὺ τῶν ἐπισήμων τούτων Ὀργανώσεων, ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν, ἡ καθιέρωσις τοῦ ἑνιαίου ὡραρίου. Καὶ ἐνῷ ἡ Συλλογικὴ ἐνέργεια ἦτο ἄψογος ὅπως ἄψογοι καὶ ἁπλαῖ εἶναι ὅλαι αἱ ἐνέργειαι αἱ στηριζόμεναι εἰς τὸ δίκαιον, ἡ ἀπάντησις τῆς ὀργανώσεως τῶν Ἐργοδοτῶν μας, μετὰ πάροδον μηνῶν δοθεῖσα, ὄχι μόνον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀπορριπτικὴ ἦτο ἀλλὰ ἐστήριξε καὶ τὴν ἄρνησίν της εἰς τὴν «νομιμότητα» τοῦ ὡραρίου τῶν 42 ὡρῶν διότι οὕτω προβλέπεται ὑπὸ τῆς Ἐργατικῆς νομοθεσίας. Εἰς τὸν Φαρισαϊσμὸν δηλ. τῶν «εἰδικῶν συνθηκῶν» τῆς ἐπαρχίας ποὺ ἐπιβάλλουν κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν Τραπεζιτῶν τὴν ἄνισον μεταχείρισιν τῆς ἐπαρχίας, προσετέθη καὶ ὁ σαρκασμὸς τῆς ἐν νομιμότητι ἀδικίας. Ἀρνοῦνται δηλ. οἱ κ.κ. τραπεζῖται πολοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχουν καὶ τὸν τίτλον τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου, ὅτι βάσις τοῦ δικαίου, εἶναι τὸ κοινὸν περὶ δικαίου αἴσθημα ἐνῷ ὁ νόμος εἶναι ἡ τυπικὴ ἔκφρασις αὐτοῦ. Καὶ οἱ Νόμοι εἶναι μεταβλητοὶ διότι καὶ ἡ πεποίθησις περὶ δικαίου κατ' ἀντικείμενον ἐξελίσσεται. Στὸ θέμα δὲ τοῦ ὡραρίου τῶν Τραπεζικῶν διάστασις τεραστία ὑφίσταται μεταξὺ αἰσθήματος περὶ δικαίου καὶ νόμου (κουρελιασμένο παιδικὸ ἔνδυμα σὲ μεγαλωμένο σῶμα ἀνδρός).

Συνάδελφοι,

Ἡ διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας μας στὴν νέα της περίοδον εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ἐξαλείψῃ τὶς ἀδυναμίες ἀπὸ τὴν συνδικαλιστικὴ πλευρὰ καὶ νὰ προχωρήσῃ στὴν λύσῃ τοῦ θέματος καὶ στὴν κατάργηση τῆς ἀπαραδέκτου καὶ ἀπρεποῦς ταύτης καταστάσεως. (Ἤδη ἐλάβομεν τὰ δέοντα ὀργανωτικὰ μέτρα).

Τόσον ὅμως εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ὅσον καὶ εἰς τὴν προηγουμένην, τῆς καταστρατηγήσεως δηλ. τοῦ ὡραρίου, θέλομεν τὴν καθολικὴν συμμετοχὴν καὶ σύμπραξιν τῶν συναδέλφων τῆς Ἐπαρχίας, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητος. Συνεπίκουρον δὲ νὰ σταθῇ καὶ τὸ Κέντρον. Αἱ προϋποθέσεις αὐταὶ εἶναι ἀπαραίτητοι καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν αὐτῶν θὰ καταβάλωμεν κάθε προσπάθειαν. Καὶ πιστεύομεν νὰ τὸ ἐπιτύχωμεν. Διότι διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ σὲ πλήρη σύμπραξη μὲ τοὺς Συλλόγους καὶ τὰ τοπικὰ τμήματα αὐτῶν θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἀρχή: «ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΙ Σ' ΑΜΕΣΗ ΕΠΑΦΗ Μ' ΑΥΤΗ».

Συνδικαλιστικὲς ἐλευθερίες

Συνάδελφοι,

Ἔχω ἐντολὴν ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας νὰ σᾶς ἐνημερώσω καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς κατοχυρώσεως τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν.

Ἐμφανίζεται τὸ θέμα ἐκ πρώτης ὄψεως ὑπὸ τὴν μορφὴν καταργήσεως Νόμων, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὰς διεπούσας ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον καὶ ἐλεύθερον κόσμον ἀρχὰς τῆς συνδικαλιστικῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ «συνεταιρίζεσθαι», αἱ ὁποῖαι ἐπαγιώθησαν διὰ διεθνῶν συμβάσεων, τὰς ὁποίας ἔχει ὑπογράψει καὶ ἡ Ἑλλὰς καταστήσασα ταύτας ἐσωτερικὸν αὐτῆς δίκαιον.

Ἐκ τῶν νόμων τούτων κατὰ τὴν λήξασαν Ὁμοσπονδιακὴν περίοδον ἐπετεύχθη ἡ κατάργησις τῶν διατάξεων τοῦ 1943)51 (κατακράτησις ἡμερομισθίου ἀπεργίας), ἡ ἐπαναφορὰ τῶν προστατευτικῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1803 διὰ τοὺς Προέδρους καὶ Γεν. Γραμματεῖς τῶν Τραπεζικῶν συνδικ. Ὀργανώσεων, τὰς ὁποίας εἶχε καταργήσει ὁ Ν. 2510)53 καὶ ἡ κατάργησις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου 3072)53, ἡ ὁποία ἀπέκλειε τὴν ἰδιότητα τοῦ μέλους Σ. Ο. εἰς τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀπολυομένους ἐκ τῆς ὑπηρεσίας. (Εἰδικοὶ Νόμοι διὰ Τραπεζοϋπαλλήλους καὶ Ἐργαζομένους εἰς Κ. Ω.)..

Τὸ Γ' Πανελλήνιον Συνέδριον ἀνανέωσε τὴν ἐπαναπροβολὴν τοῦ αἰτήματος τῆς καταργήσεως καὶ τῶν γενικωτέρων ἀντισυνδικαλιστικῶν νόμων μὲ πρώτας τὰς καταργούσας τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας διατάξεις τοῦ Νόμου 3239, ὡς καὶ τῶν Α.Ν. τῆς ἀνωμάλου διὰ τὴν χώραν μας μεταπελευθερωτικῆς περιόδου (509, 516, 1948, 1986 κ.ἄ), αἱ ὁποῖαι κάλλιστα, παραφραζόμεναι, ἀποτελοῦν βάσεις διώξεων συνδικαλιστῶν.

Δὲν θὰ ἐπεκταθῶ συνάδελφοι ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν νόμων αὐτῶν καὶ τῆς τακτικῆς δι' ἧς θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ κατάργησίς των. Εἶναι θέμα θεμελιώσεως νομικῆς, σταθμίσεως τῶν συνθηκῶν, συμπράξεως μετὰ εὐρυτέρων συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων καὶ ἐνεργειῶν μας μετὰ τῶν στελεχῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας θὰ πράξῃ τὸ καθῆκον της.

Φίλοι μου,

Αὐτὴ εἶναι ἡ μορφὴ τῶν νόμων ποὺ δεσμεύουν τὴν συνδικαλιστικὴν ἐλευθερίαν. Ἀλλά, ἡ συνδικαλιστικὴ ἐλευθερία, δὲν εἶναι αἴτημα. Δὲν πρέπει νὰ εἶναι αἴτημα. Εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ἐσωτερικὴ δύναμή μας ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν πίστη ὅτι κάτι ποὺ ἐπιδιώκουμε εἶναι δίκαιο καὶ πρέπει νὰ παλαίψουμε ὀργανωμένοι μαζὶ μὲ τοὺς ὁμοίους μας, μαζὶ μὲ τοὺς συμπάσχοντας συναδέλφους μας διὰ νὰ κερδίσωμεν τὸν δίκαιον αὐτὸν σκοπόν.

Ἂν λοιπὸν τὴν ἀποκλείσῃς κάνοντάς της αἴτημα, ποῦ θὰ βρῇς τὴν ἐλευθερία νὰ ἀγωνισθῇς νὰ τὴν ἀποκτήσῃς;

Καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ αὐτὴ ἡ ἀπόφαση καὶ ἡ θέληση νὰ ἀγωνισθοῦμε πῶς θὰ φθάσουμε στὸ σημεῖον νὰ ἔχουμε ἐπιτεύγματα; Ποτὲ οἱ ἐργοδόται καὶ οἱ ἁρμόδιοι δὲν θὰ μᾶς εἰποῦν «Περάστε σᾶς ἔχουμε στρώσει τὸ τραπέζι τῶν ἀπολαύσεων ποὺ δικαιοῦσθε».

Ἀντιθέτως νόμοι ἀνελεύθεροι καὶ ἐργοδοτικοί, ἀντίδρασις στὶς διεκδικήσεις μας ἔχουν ἓ ν κ ο ι ν ὸ ν σ η μ ε ῖ ο ν: ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ.

Ὁ ἀνελεύθερος νόμος ἔχει (διὰ τοὺς συνδικαλιστὰς κυρίως) τὴν ἀπειλὴν τῆς διώξεως, τῆς φυλακίσεως, τῆς κακουχίας. Ἡ λευκὴ τρομοκρατία τῶν ἐργοδοτῶν ἐνέχει τὴν ἀπειλὴν τοῦ περιορισμοῦ μέχρι καὶ τῆς στερήσεως τῶν μέσων διαβιώσεως.

Ἔχομεν λοιπόν, συνάδελφοι, νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἕναν ἐχθρόν: ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ Νὰ ἐξουδετερώσωμεν τὸ ὅπλον αὐτὸ τῶν ἀντιπάλων μας. Νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν μεγάλην ἀλήθειαν «ὅ τ ι ε ἶ ν α ι κ α ν ε ὶ ς ἐ λ ε ύ θ ε ρ ο ς ὅ τ α ν ν ι κ ή σ ῃ τ ὸ ν Φ ό β ο ν».

Καὶ οἱ Τραπεζικοὶ ὑπάλληλοι εἴμαστε καὶ πνευματικοὶ ἄνθρωποι καὶ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι. Καὶ ὑπὸ τὴν μίαν ἰδιότητα καὶ ὑπὸ τὴν ἄλλην δὲν ἔχει θέσιν ὁ φόβος μέσα μας.

Διασπάσεις, ὀργανώσεις, ἀπομονώσεις, ἀτόμων καὶ ὁμάδων, τὰ ἔργα αὐτὰ τῶν πρακτόρων τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐργαζομένων, τῶν ἐχθρῶν μας, ἕνα ἔχουν σκοπό. Νὰ δημιουργήσουν κατάλληλο ἔδαφος διὰ σπορὰν τῆς ἀμφιβολίας, τῆς φοβίας καὶ τῆς διαρκοῦς ἀπειλῆς.

Μόνον καὶ θαυματουργὸν μέσον κατὰ τῶν μεθόδων αὐτῶν Η ΕΝΟΤΗΣ. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ κτυπήσῃ ἕνα ἑνωμένο σύνολο. Γιατὶ τότε δὲν ὑφίσταται ἡ δυνατότης τῆς διακρίσεως. Τότε ἂν θέλουν οἱ ἐχθροὶ τῶν ἐργαζομένων νὰ χρησιμοποιήσουν κατὰ τοῦ συνόλου, κατὰ τῶν πολλῶν, τρομοκρατικὰ μέσα, ἡ παρανομία τους θὰ εἶναι ἐμφανής. Καὶ δὲν θέλουν νὰ φαίνωνται ὅτι παρανομοῦν ὅσο ἄνομα καὶ ἂν σκέπτονται, ὅσον καὶ ἂν θέλουν νὰ μᾶς πνίξουν στὸ δηλητήριον. Πρὸ παντὸς θέλουν νὰ τηροῦν τὴν βιτρίνα τῆς νομιμότητος. Νὰ μὴ σχισθῇ τὸ ἀκριβὸ μετάξι ποὺ σκεπάζει τὰ παντοειδῆ φονικά τους ὅπλα.

Ἔτσι ὁλόκληρη ἡ τραπεζοϋπαλληλικὴ οἰκογένεια, ὑπάλληλος μὲ ὑπάλληλο, σύλλογος μὲ σύλλογο γερὰ δεμένοι μὲ τὰ ἀτσάλινα δεσμὰ τῆς ἀλληλεγγύης, σὲ πλήρη σύνδεση μὲ τὴν ἡγεσία τοῦ κλάδου τὴν Ὁμοσπονδία, πραγματοποιοῦμε ἕνα ἀδιαπέραστο τεῖχος στὴν κάθε ἐπιβουλή, στὴν κάθε προσπάθεια τρομοκρατήσεως, στὴν κάθε προσπάθεια νὰ μᾶς κάνουν ἀνίκανους ν' ἀγωνισθοῦμε.

Καὶ τότε ἀγωνιζόμενοι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο γιὰ τὸ ὁποιοδήποτε αἴτημα, ἔχουμε κερδίσει ἤδη τὸ μεγαλύτερο ἀγαθό, τὴν συνδικαλιστικὴ ἐλευθερία ἔχοντες ἀχρηστεύσει κάθε μέσο ποὺ θέλει νὰ τὴν πειρορίσῃ, ὁποιο τύπο καὶ μορφὴ ἂν ἔχῃ τὸ μέσο αὐτό.

Ἡ εἰσήγηση γιὰ τὸ θέμα τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης στὸ ἑπόμενο φύλλο

Η ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΤΥΚ ΣΤΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗ κ. ΜΑΥΡΟ

Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ἑνώσεως Τραπεζικῶν Κύπρου, τῆς ὁποίας ἡγεῖτο ὁ Γ. Γ. αὐτῆς σδ. Γεώργιος Σ. Μιχαηλίδης, συνοδευομένη ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ καὶ Γενικὸ Ταμία τῆς ΟΤΟΕ κ. Κ. Τρίμη, ἐπεσκέφθη τὸν Διοικητὴ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργιο Μαῦρο καὶ τὸν Διευθυντὴν Προσωπικοῦ τῆς ἰδίας Τραπέζης κ. Παπαλέτσο.

Ὁ κ. Διοικητὴς ἐξέφρασε καὶ πάλι τὴν χαρά του ποὺ συνηντήθη μὲ τὴν Κυπριακὴ ἀντιπροσωπεία καὶ μὲ χαρὰ ἐδέχθη ὅπως ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους γίνουν δεκτὰ στὰς κατασκηνώσεις «ΔΙΟΝΥΣΟΥ» τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τέκνα Κυπρίων Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων.

Ἡ Τράπεζα Χίου

Ἐπὸ τὴν Τράπεζα Χίου ἠσκήθη προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 66537/17-12-1964 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου, διὰ τῆς ὁποίας ἀνεκλήθη ἡ ἄδεια συστάσεώς της. Ἡ συζήτηση τῆς προσφυγῆς θὰ γίνῃ τὴν 23η Νοεμβρίου 1965.

ΜΕ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΨΙΘΥΡΩΝ

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΜΑΣ ΥΠΟΝΟΜΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΜΑΣ

Ὅπως εἴχαμε γράψει στὸ προηγούμενο φύλλο μας, τὸ Γ' Πανελλαδικὸ Συνέδριο τῆς ΟΤΟΕ εἶναι σταθμὸς στὴν ἐξέλιξη τῶν συνδικαλιστικῶν πραγμάτων τοῦ Κλάδου μας. Ἀπὸ τὴν ἑπομένην ὅμως τοῦ Συνεδρίου, οἱ ἐχθροί μας, κρυφοὶ καὶ φανεροί, ἄρχισαν μιὰ ἐκστρατεία ψιθύρων, τὴν ὁποία καὶ δυνάμωσαν ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπιτυχῆ συγκέντρωση τῶν Τραπεζοϋπαλλήλων στὸ θέατρο «Χατζηχρήστου» στὶς 4/10. Καὶ τί λένε λοιπὸν οἱ ἐχθροί μας αὐτοί; Οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, ὅτι δὲν ὑπάρχουν αἰτήματα ποὺ νὰ ἀπασχολοῦν σοβαρὰ τὴν οἰκογένειά μας καὶ ὅτι κανένας κίνδυνος δὲν μᾶς ἀπειλεῖ, κάθε δὲ ἐνέργεια τῶν συντονισμένων μας προσπαθειῶν καὶ ἑνωμένων μας δυνάμεων γιὰ νὰ βγάλουμε τοὺς συναδέλφους μας ἀπὸ τὴν ἔσχατη θέση στὴν ὁποία ἔχουν περιέλθει, ἔχει —ἄκουσον - ἄκουσον—μόνον πολιτικὴ σκοπιμότητα!!!

Κάθε ἐνέργεια ἔχει καὶ τὶς ἀντενέργειές της. Μετὰ τὸ τρίτο Πανελλαδικὸ Συνέδριο ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας μας ἀναλαμβάνει τὴν πρέπουσα δραστηριότητα γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὶς ἐντολὲς τοῦ Συνεδρίου. Γιὰ νὰ κάμῃ πράξῃ τὶς ἀποφάσεις του, τὶς ἀποφάσεις ποὺ ὅλος ὁ κλάδος περιμένει νὰ ἰδῇ νὰ μπαίνουν στὸν δρόμο τῆς πραγματοποιήσεώς τους. Τὸν δρόμο ποὺ τὸ Συνέδριο ἔδειξε καὶ ἡ παντραπεζοϋπαλληλικὴ συγκέντρωση τῆς 4ης Ὀκτωβρίου ἐπεκύρωσε.

Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ δράση. Ἡ ἐνέργεια.

Πρὶν ὅμως καλὰ καλὰ πάρῃ αὐτὴ ἡ ἐνέργεια τὴν μορφή της καὶ μπῇ στὰν κανονικό της δρόμο, ἄρχισαν νὰ παρουσιάζονται οἱ κάθε εἴδους ἀντιδρῶντες, οἱ ἐχθροὶ τοῦ κλάδου μας, οἱ ἐχθροὶ τῶν ἐργαζομένων. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀντενέργεια.

Μὲ φαρισαϊκὸ δῆθεν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἑνότητά μας ἀποβλέπουν στὴν διάσπαση αὐτῆς, τῆς ἴδιας τῆς ἑνότητος. Μὲ τὰ πεντακάθαρα αἰτήματά μας προσπαθοῦν νὰ δώσουν πολιτικὸ χρῶμα, ἐξυπηρετῶντες ἔτσι οἱ ἴδιοι μιὰ πολιτικὴ σκοπιμότητα ὀλέθρια γιὰ τὰ ζητήματά μας καὶ γιὰ τὰ συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων γενικώτερα.

Ἐπώνυμα ἢ τὶς περισσότερες φορὲς ἀνώνυμα — σύμφωνα πρὸς τὸ ἦθος καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν φορέων τους — ἀλλὰ πάντοτε ἀ ν ε ύ θ υ ν α, ἀναμεταδίδουν ὑπὸ μορφὴν φημῶν, ψιθύρων, κάθε εἴδους ἀναλήθειες μὲ σκοπὸ νὰ ρίψουν τὴν συναδελφικὴ οἰκογένεια στὴν ἀμφιβολία καὶ νὰ μειώσουν τὸ ὑψηλὸ φρόνημα καὶ τὸ ἠθικό της, τὶς δύο δηλαδὴ ἀκλόνητες βάσεις προβολῆς τῶν τραπεζοϋπαλληλικῶν αἰτημάτων.

Τοὺς καταγγέλλομεν τοὺς κυρίους αὐτοὺς σὰν πράκτορες τῆς ἐργοδοσίας καὶ προδρόμους αὐτῆς καὶ ἐκείνων ποὺ ταυτίζουν τὰ συμφέροντά τους μὲ αὐτήν.

Βοηθοῦν δηλαδὴ τὴν ἐργοδοσία καὶ τοὺς ἐπισήμους συμμάχους της στὸ νὰ δώσουν τὴν μάχη τῆς ἀρνήσεως στὸ πρῶτο στάδιο της, στὸ στάδιο τῆς ἀφανείας μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μποροῦσαν συγχρόνως νὰ διαιρέσουν καὶ τὶς δυνάμεις μας καὶ νὰ τὶς καταστήσουν ἀδύνατες νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ἐπίμονη καὶ ἀποφασιστικὴ προβολὴ τῶν διεκδικήσεών μας.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι:

α) Θεωροῦν, κατὰ τὸ περιεχόμενο τῆς ψιθυρολογίας καὶ τῶν λιβελλογραφημάτων τους, «ἄσκοπη» τὴν προβολὴ τῶν ζητημάτων μας «σήμερον». Ἀγνοοῦν δηλαδὴ (ἀσφαλῶς ἠθελημένα) ὅτι σχεδὸν οἱ κλάδοι τῶν ἐργαζομένων προβάλλουν σήμερα ἀκριβῶς καὶ πολλά, οἱ περισσότεροι μάλιστα ἐπιλύουν τὰ ζητήματά τους.

β) Ἀγνοοῦν ὅτι τὰ αἰτήματα τοῦ κλάδου μας ὑπῆρχαν πολὺ πρὶν ἀπὸ τὸ Γ' Συνέδριο τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ μάλιστα ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη. Ὅτι τὴν προβολή τους ἀνέκοψε ἡ ἀλλαγὴ τῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας στὸν τομέα τῶν Σωματείων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀνέβαλε τὴν σύγκληση τοῦ Συνεδρίου. Στὴν ἀνακοπὴ δὲ αὐτὴ συνέτεινε ἡ τελευταία πολιτικὴ κρίση. Τὸ δὲ Συνέδριο κατὰ φυσικὴ χρονικὴ σειρὰ καὶ κατ' ἀποκλειστικὴ ἁρμοδιότητα, ἐπανέφερε, συνεζήτησε, διεμόρφωσε αὐτὰ καὶ ἔδωσε τὴν ἐντολὴ στὴν διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας μας νὰ τὰ προβάλῃ δι' ἐπίλυση καὶ μάλιστα μὲ ἀ γ ω ν ι σ τ ι κ ὰ μέσα.

γ) Θεωροῦν ὅτι τὰ Ταμεῖα μας δὲν διατρέχουν κανένα κίνδυνο, ὅταν ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ ἀπὸ τοὺς κινδύνους ποὺ τὰ ἀπειλοῦν ἔχει ὑποχωρήσει. Οἱ οἰκονομικὲς ἐπιβαρύνσεις τῶν Ταμείων Ὑγείας, τὰ ἰσχύοντα καὶ τὰ «ἀποσυρθέντα» ἀλλὰ καιροφυλακτοῦντα νὰ ἐπανέλθουν νομοθετήματα ποὺ ἀλλοιώνουν τὶς διοικήσεις τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ὀργανισμῶν ὁ ἐφιάλτης τῶν ἐλλειμμάτων τους, ὑπάρχουν σὲ ὅλη τους τὴν ὀξύτητα. Τὰ ἐπιβεβαίωσε, μάλιστα ὅλα αὐτὰ τὸ τελευταῖο Πρωθυπουργικὸ διάγγελμα περὶ ἑνοποιήσεως τῆς Κοιν. Ἀσφαλίσεως ποὺ ἀποδεικνύει π ό σ ο ξ έ ν ο ι πρὸς τὸν κλάδο μας εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ κατευθύνουν τὶς ἐνέργειες αὐτὲς καὶ πόσο μῖσος ἔχουν κατὰ τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων ἀφοῦ τόσο ἀπροκάλυπτα καὶ τόσο προκλητικὰ προσβάλλουν καὶ τὴν νοημοσύνη μας καὶ τὰ συμφέροντά μας. Συγχρόνως πόση ἠθικὴ πτώση ἔχουν ὅταν χρησιμοποιοῦν α ὐ τ α π ό δ ε ι κ τ α ψ ε ύ δ η πρᾶγμα τὸ ὁποῖο σημαίνει ὅτι τὸ μόνο ἔρεισμα καὶ τὸ μόνο πρακτικὸ ἀποτέλεσμα ποὺ πιστεύουν νὰ ἐπιτύχουν εἶναι ἡ ἐξυπηρέτηση τῆς δημιουργίας μιᾶς ἀτμοσφαίρας φοβίας.

Ἀλλά, ὅπως πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὅλες αὐτὲς οἱ προσπάθειες τῶν σκοτεινῶν κύκλων, ποὺ μὲ ἀνώνυμα λιβελλογραφήματα καὶ ἀνεύθυνη ψιθυρολογία καταποντίστηκαν μέσα στὴν περιφρόνηση καὶ τὴν ἀηδία τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ε.Τ.Ε., ἔτσι καὶ τώρα εἶναι βέβαιο, ὅτι οἱ ἴδιοι αὐτοὶ φορεῖς, τὰ πειθήνια ὄργανά τους καὶ οἱ πηγὲς κατευθύνσεώς του ΘΑ ΤΑΦΟΥΝ κάτω ἀπὸ τὰ παρόμοια αἰσθήματα ὁλοκλήρου τῆς συναδελφικῆς μας οἰκογενείας.

Οἱ κύκλοι τοῦ ἐρέβους θὰ μάθουν γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ὅτι, τὰ μέσα καὶ οἱ σκοποί τους, οὔτε εἶχαν, οὔτε ἔχουν καὶ οὔτε θὰ ἔχουν πέραση στὸν κλάδο τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν τὸν τίμιο, σωστὸ καὶ ἀγωνιστικὸ δρόμο, ποὺ ἐχάραξε τὸ Γ' Πανελλαδικὸ Συνέδριο τῆς Ὁμοσπονδίας μας.

Νέα Συλλογικὴ σύμβαση στὴν Τράπεζα Ἐμπορικῆς Πίστεως

Κατὰ πληροφορίες τοῦ συνδικαλιστικοῦ τύπου πρόκειται ν' ἀρχίσουν διαπραγματεύσεις γιὰ τὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ στὴν Τράπεζα Ἐμπορικῆς Πίστεως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Διοικητοῦ της κ. Κωστοπούλου ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Φέρεται σὰν βέβαιο ὅτι οἱ διαπραγματεύσεις θὰ ὁδηγήσουν γρήγορα στὴν ὑπογραφὴ νέας συλλογικῆς συμβάσεως ἡ ὁποία θὰ βγάλῃ τὸ προσωπικὸ τῆς Τραπέζης ἀπὸ τὴν δυσμενῆ θέση στὴν ὁποία βρίσκεται σήμερα.

Ὑπεγράφη ὁ ὀργανισμὸς στὴν Τράπεζα Μ.Τ.Σ.

Ὁ Ὀργανισμὸς τῆς Τραπέζης Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ, ὑπεγράφη ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου καὶ ἀναμένεται ἀπὸ μέρα σὲ μέρα ἡ δημοσίευσή του στὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ε.Π.Σ. ζητᾶ ὀργανισμὸ γιὰ τὴν Τράπεζα Ἐπαγγελματικῆς Πίστεως

Ὁ Ἐθνικὸς Παντραπεζικὸς Σύλλογος ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Δ)ντὴ τῆς Τραπέζης Ἐπαγγελματικῆς Πίστεως κ. Καλαμαριώτη, σὲ ἐκτέλεση προηγουμένης ρητῆς ὑποσχέσεώς του, νὰ προβῇ στὴν ἀναμόρφωση τοῦ ἀπηρχαιωμένου Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας τοῦ Προσωπικοῦ.

Ἀρχαιρεσίες στὸν Σ.Υ.Τ.Α.

Τὸ προσεχὲς Σάββατο διενεργοῦνται ἀρχαιρεσίας στὸν Σύλλογο Ὑπαλλήλων τέως Τραπ. Ἀθηνῶν. Μὲ ἀπόφαση τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, στὶς ἀρχαιρεσίες θὰ ψηφίσουν καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ μέλη τοῦ ποὺ θὰ ἔρθουν στὴν Ἀθήνα μὲ ἔξοδα τοῦ Συλλόγου.